

Τὸ σαλόνι τοῦ διατροῦ

Γιὰ νὰ γίνετε καλὰ ἀπὸ τοὺς ρευματισμοὺς σας πρέπει νὰ κόψετε τὸ τσιγάρο, τὸ κρασί καὶ τὴν... δακτυλογράφο!

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 6
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1949

ΤΟ ΕΜΒΛΗΜΑ

ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

ΟΝΟΜΑ ΙΔΙΟΣΚΕΥΑΣΜΑΤΟΣ	ΣΥΝΘΕΣΙΣ	ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΑΙ ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ	ΜΟΡΦΗ	ΟΔΗΓΙΑΙ
BIODER- MA	Βιταμίναι Α και D., Chinosol και αντισηπτικά αιθέρια έλαια	Πρόσφατα τραύματα. Έγκαύματα πά- σης φύσεως. Άτονα έλκη. Δοθιήνες. Χείμετλα	Άλοιφή	Συνήθης καθαρισμός της πληγής. Με- τά ταυτά επίθεσις παχέος στρώματος άλοιφης
BETAPE- PSINE	Σταθερά χημική ένωσις Bétai- ne chlor. et Pepsine.	Γαστρική ανεπάρκεια (δυσπεψία). Ύ- περχλωρυδρία. Γαστρίτιδες. Διάρροια στομαχικής φύσεως	Δισκία	Ενήλικες: 1-4 δισκ. ήμερησίως, έντός ελαφρού θάματος κατά την διάρκειαν του γεύματος ή μετά τοῦτο. Παιδιά: 1) 2-2 δισκία ήμερησίως
BIOGA- STROL	Bismuth, Carbonate de Ma- gnésie, Carbonate de Chaux.	Έλκος στομάχου και δωδεκαδακτύ- λου. Ύπερχλωρυδρία, μορφαι τινές κωλίτιδων και έντερτιδων	Λεπτεπί- λεπτος κό- νις	1 κοχλιάριον τοῦ καφέ έντός 1) 2 τηρίου θάματος μετά τὰ κύρια γεύ- ματα
BROVI- CALCINE	Πρωτότυπος συνδυασμός θρω- μιούχου άσβεστίου μετά Βιτα- μίνης Β ¹	Ψυχονευρώσεις, όξεια και χρονία νευ- ρασθένεια, διαταραχαί τοῦ νευροφυτι- κού συστήματος, ώριμένοι τύποι δερ- ματοπαθειών	Φύσιγγες των 10 c. c. Σταγόνες	Ένδοφλεβίως ή ένδομυϊκώς 5 10 cc και εις βαρυτέραις περιπτώσεσι 2 cc. ήμερησίως. Σταγόνες τρεις ήμερησίως, ανά 50 σταγ. Παιδιά τὸ 10
CALCIO- VITAMINE	Όργανικά άλατα άσβεστίου και Βιταμίνης D. Ύπερέχει των πα- ραπλησίων λόγω τοῦ διαυγούς του διαλύματος, συντελοῦντος εις τήν καλλιτέραν απορρόφησιν	Άδενόπαθεια. Προφυματικά και φυ- ματικά καταστάσεις. Φυματίωσις των δοσών. Κατάγματα. Αιμορραγίαί πά- σης φύσεως. Άδυναμικαί καταστάσεις	Φύσιγγες τοῦ 1 c. c.	1 φύσιγγή ήμερησίως επί 10 ήμε- ρας υποθερμικώς. Μετά έβδομαδιαίαν κοπήν ή σειρά των ένέσεων έπαι- λαμδάνεται
DECAL	Πρωτότυπος και ειδική σκευα- σία Άσβεστίου και Βιταμίνης D. Μοναδικόν άσβεστούχον πα- ρασκευάσμα ένισχυμένης ένερ- γείας	Όλαι αι ένδείξεις τοῦ άσβεστίου. Ά- τονία. Αιμορ. καταστάσεις. Έμετοι. Διάρροιαί	Φιαλίδια επαρκούν- τα διά 30 ήμέρας	Ενήλικες: τρεις τής ήμ. ανά 50 γόνας. Παιδιά δι' έκάστον έτος 2 φορές ήμερησίως ανά 50 σταγόνες ώς Αιμοστατικόν: τρεις τής ανά 100-200 σταγόνας
ENTERO- FORMINE	Ίωδοχλωροφυκινολετίνη	Θερμινά διάρροιαί. Άμοιβαδιογενής και βακτηριακή δυσεντερία. Καταρροϊκά και λοιμώδεις κωλίτιδες	Δισκία	Ενήλικες έσωτερικώς: 1-2 δισκία τής ήμέρας. Παιδιά 6-10 έτών δισκία ήμερησ. Διά τοῦ όρθοῦ 2 c. c. γαλακτώματος διά διαλύσεως δισκίων έντός προθερμανθέντος
EVELPIN	Προβιταμίνη Α, Ήλεκτρολύται, Λεκιθίνη, Χολεστερίνη, Βιταμί- νη C εις άξιόλογον ποσότητα	Όργανική άτονία. Προφυματικά κατα- στάσεις. Άναιμία. Χλώρωσις, νευρα- σθένεια. Άνάστροφας, κατόπιν θαρείας έμπυρέτου νόσου. Νευρασθένεια. Ά- νικανότης νευρ. αιτιολογίας	Φύσιγγες των 1,5 c. c.	Ένδοφλεβίως 1 φύσιγγή ήμερη- σίως ή πλήρης θεραπεία απαιτείται φύσιγγας.
HÉMAGOL	Valérianate de Menthol, Ariol. Absinthe. Armoise. Aloès. Protoxalate de Fer. Phénacétine. Folliculine.	Άμηνόρροιαί. Όλιγομηνόρροιαί πά- σης φύσεως. Καθυστερήσεις, διαταρα- χαί έμμηνορρής. Έπώδυνοι περίοδοι	Δισκία	1-3 δισκία τρεις τής ήμέρας σημέρι- θράδυ) πρό τοῦ φαγητοῦ Συνιστάται ή λήψις τοῦ 4-5 ήμέρας πρό τής άναμ-
HYPO- TENSIF FAREL	Benzoate de Benzyle. Sol. de Nitroglycerine	Άρτηριακή υπέρτασις και ιδιοπαθής. Σπασμοί και αύξεις τοῦ τόνου των λεί- ων μυϊκών ίνών. Άγγειοκινητικά δια- ταραχαί. Σπασμικά καταστάσεις μή- τρας, δρόγγων, λάρυγγος. Άσθμα. Ί- λιγγοί. Έμβοαί. Βαρυκοτα	Σταγόνες	20 - 30 σταγόνες τρεις ή τέσσε- ρις ήμέρας σημεφώνως τῇ λα-

Η συνέχεια των προϊόντων "FAREL," εις την 15ην σελίδα

Τό σάροντ του διασίου

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΙΩΝΟΣ 10
ΤΗΛ. 51-181

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
ΕΤΟΣ 15ον. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
ΤΕΥΧΟΣ 6ον. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1949

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:
ΕΤΗΣΙΑ: ΔΡ. 24.000
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 2.000

Από Μηνε Léline

Οι θέλετε να ζήσετε εκατ
χρόνια ή και περισσότερο, όσοι
θέλετε να διατηρήσετε το νεα-
νικό σφρίγος μέχρι της ημέρας
πού θα ύπογραφή το διαβατή-
ριό σας για το μεγάλο ταξι-
δι, λάβετε τα μέτρα σας να ζήσετε
ως τα μέσα του 1950. Από κεί κ' ύ-
στερα θα έχετε και τη μακροβιότητα
και την άνευ τέλους νεανική ζωηρό-
τητα, γιατί τότε θα μάς έλθη και
στην Ελλάδα ο περίφημος «όρρος της
μακροβιότητας» του Ρώσου σοφού
Μπογκομόλετς, πού πέθανε άμέσως
μετά την καταπληκτική ανακάλυψί του
και αφού την έφηρμωσε στον Στάλιν
και σε πολλές άλλες προσωπικότητες.

Ας δοθώ, ωστόσο, ή δέουσα σημα-
σία στη μεγάλη αυτή ανακάλυψι της
ιατρικής επιστήμης. Τα πράγματα
μάς υποχρεώνουν να παραδεχθούμε
πως πρόκειται περί όρρου άξιου ιδιαί-
τέρας προσοχής. Βέβαια είνε πολύ
ένωρίς για να παραδεχθούμε ότι έξα-
σφαλίζει τη μακροβιότητα. Είνε γεγο-
νός όμως ότι εξασφαλίζει το νεανικό
σφρίγος και κεραυνοβολεί ανιάτους
παθήσεις εξαιρέσει του καρκίνου και
της φυματίωσης.

Ο όρρος Μπογκομόλετς, πού τον
παρασκευάζει σήμερα βελτιωμένο στο
Ίνστιτούτο Παστέρ των Παρισίων ο
πολύς Γαλλορώσος σοφός κ. Μπραν-
τάχ πού και προσφύως τον ώνόμασε
«όρθοβιοτικό όρρο»—άθανατη έλλη-
νική γλώσσα—κάνει πραγματικά άπί-
στευτα θαύματα! Άσπρομάλληδες ά-
ποκτούν μαύρα μαλλιά, άνθρωποι ά-
πειληθέντες από τύφλωσι, επέταξαν
τά γυαλιά από τα μάτια τους, παιδιά
ήμπαράλута πέταξαν τα δεκανίκια
και εξαντλημένοι από το πέρασμα των
χρόνων όργανισμοί, επανέκτησαν νεα-
νικό σφρίγος.

Ένθερος στην Ελλάδα υποστηρι-
κτής τοῦ θαυματουργοῦ αὐτοῦ όρρου
είνε ο διαπρεπής ένδοκρινολόγος της
πόλεως μας κ. Γερ. Λοβέρδος, πού
παρηκολούθησε στο Ίνστιτούτο Πα-
στέρ των Παρισίων επί δίμηνον την
έφαρμογή του σε χιλιάδες περιπτώ-
σεων και έπανήλθε κυριολεκτικώς κα-

τάπληκτος από Γτά θαυμασία άποτε-
λέσματά του. Ο κ. Λοβέρδος μάς βε-
βαιώνει ότι θα έχωμεν και εις την
Ελλάδα τον άνεκτίμητον όρρον έντός
τοῦ 1950.

Υπομονή και προσοχή λοιπόν μέχρι
τοῦ 1950... και... κάμετε οικονομίες.

Δέν είναι μόνο ο Μπογκομόλετς
και ο συναδέλφος του Μπραντάχ, πού
έστράφηκαν προς την κατεύθυνσιν
της άνευρέσεως τοῦ όρρου της νεό-
τητας.

Ποιοί άλλοι; Οι Άμερικανοί έγκα-
τέστησαν εις το Μουσχαίβεν της
Φλωρίδης, στην παραδείσια αυτή πε-
ριοχή της Άμερικής, ένα ειδικό «Ίν-
στιτούτο Γεροντολογίας» διά την έπι-
στημονικήν μελέτην όλων των έκδηλώ-
σεων πού φέρουν το γήρας εις τον
άνθρωπον. Έχουν λοιπόν κάνει την
πόλι αυτή μια αληθινή «Γεροντού-
πολι» πού καταφεύγουν όλοι οι Άμε-
ρικανοί πού πέρασαν... τον Ρουβίκωνα.

Κάθονται λοιπόν και περιμένουν κάθε
καινούργια ανακοίνωσι από το Ίν-
στιτούτο αυτό πού θα τους κάνει πάλι
«κοτσανάτους». Και οι επιστήμονες
τοῦ Ίνστιτούτου, έχοντας επί κεφαλής
τον Δρ. Κλήμερ, έρευνούν τους λό-
γους της καταπτώσεως τοῦ ανθρώπι-
νου οργανισμοῦ κατά την υπερώριμον
ήλικιαν, χρησιμοποιούντες για πειρα-
ματόζωα τους νεαρούς δσάτηδες κα-
τοίκους της πόλεως. Ας βρίσκωνται
λοιπόν οι υπερβάντες τά... ήντα έν
επιφυλακή. Οι υποψήφιοι... ηντήρηδες
μελετούν μετά μανίας το ζήτημα αυτό,
και άς έλπισωμεν ότι ταχύτατα κά-
ποια καινούργια ανακοίνωσις θα τους
ένθουσιάζη. Οικονομίες λοιπόν από
τώρα γιατί το ταξίδι στη Φλωρίδα
είναι πανάκριβο!

Πολλά έχουμε άκούσει για την ευ-
εργετική επίδρασι της μουσικής πάνω
στούς άρρώστους και πολλές φορές
άκούστηκε ότι άρρωστοι, πού βρίσκόν-
τουσαν στα τέλη των, ξαναζωντάνε-
ψαν άκούγοντας μια μουσική συμφω-

νία παιγμένη από ένα διάσημο έκτε-
λεστή.

Αυτή την σοφή σκέψι φαίνεται πως
έκανε και ή πλουσιωτάτη και φιλόμου-
σος χήρα και κληρονόμος της μεγά-
λης Έλβετικής βιομηχανίας Hoffmann
—La Roche. Γιατί, μετά το θάνατο
τοῦ συζύγου της τοῦ διασίου La
Roche, έτέλεσε τούς γάμους της με
τον επίσης διάσημον και λαμπρόν
μουσικόν τον Πάουλ Ζάχερ, πού έγινε
έτσι και διευθύνων σύμβουλος της
εταιρίας. Έτσι, όταν τον παρελθόντα
μήνα στο έφετεινό Φεστιβάλ της Λου-
κέρνης, μεταξύ των διασίων έκτελε-
στών όπως ο Φουρχτβαϊγκλερ, Μπρού-
νο Βάλτερ, Καραγιάν κ.λπ. ένεφανί-
σθη ως διευθυντής όρχήστρας και ο
νεότευκτος φαρμακοβιομήχανος Πά-
ουλ Ζάχερ πού διηύθυνε με έξαιρετι-
κή μαεστρία την «Σερενάταν» τοῦ Μό-
ζαρτ, πολλοί έκ των καταγεγραμμένων
άκροατών θα έσκέφθησαν πόσο πιο
ευχάριστο και ιδεώδες κατευναστικόν
γιά τους υπερνευρικούς ανθρώπους
της εποχής μας είναι ή σερενάτα τοῦ
Μόζαρτ υπό την διεύθυνσιν τοῦ Πά-
ουλ Ζάχερ, παρά ή λήψις των σπεια-
λιτέ τοῦ εργοστασίου του.

Αφού οι κ. κ. Επιστήμονες άπασχο-
λόνται καθημερινά με το τί κάνουμε
και τί θα κάνουμε στη ζωή μας, τί
πρέπει να τρώμε και τί δέν πρέπει να
τρώμε, τάβαλαν τώρα και με τον ύπνο
μας. Ο ύπνος, το ύστατο, αυτό κατα-
φύγιο τοῦ ταραννημένου ανθρώπου της
εποχής μας, το μόνο μέσον για
να ξεχνάμε λύπες, πίκρες, άφιλίες,
έρωτικές άποτυχίες, τούς φορατζήδες
και τούς δανειστές μας πρόκειται να...
μάς άφαιρεθώ. Γιατί παρακαλώ—διε-
ρωτώνται οι σοφοί τοῦ Ίνστιτούτου
Κάρνεγκυ των Ήνωμένων Πολιτειών—
οι άνθρωποι κοιμούνται τόσο πολύ;
Γιατί χάνουν τόσες πολύτιμες ώρες
άπ' τη ζωή τους; Πρέπει να βρεθώ
ή λύσις να κοιμούνται λιγώτερο (και
να εργάζονται περισσότερο—λένε με-
ρικοί) και έν συνεχεία: Ο ύπνος είναι
προσωρινός θάνατος: Κάτω λοιπόν ο
ύπνος! Να βρεθώ λύσις να κοιμούνται
οι άνθρωποι λιγώτερο... και να είναι ευ-
χαριστημένοι. Μέχρι της στιγμής κα-
τώρθωσαν να κάνουν μερικούς ποντι-
κούς, πού χρησιμοποιούν για πειραμα-
τόζωα, να μη κοιμούνται καθόλου.
Κακά μαντάτα για τούς μαχμουρλή-
δες και τούς τεμπέληδες, κι άπ' την
άλλη μεριά μέγας ένθουσιασμός στοῦς
ξενύχτηδες. Σ. Ζ.

ΑΛΗΘΙΝΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ

πρώτη φορά στη ζωή του έπισκεπτόταν ύστερα από τον πόλεμο τη βρετανική πρωτεύουσα. Κάθε άλλο παρά την απόλυτη ευδαιμονία βρήκε σ'

αυτή. Περιορισμοί και στέρησης κάθε είδους. Χαλάσματα και έρεπια από τους βομβαρδισμούς των στούκας και των πυραύλων.

Όλα αυτά ωστόσο δεν τούκαναν εξαιρετική εντύπωση. Τά είχε ζήσει στην πατρίδα του. Τά είδε παντού όπου πήγε μετά την κατάρρευση του τρίτου Ράιχ. Τά περίμενε να τά δει και στην Αγγλία. Εύτυχως γνώριζε τη γλώσσα αρκετά καλά και έτσι μπόρεσε να συνεννοηθεί για τις μελλοντικές του επιχειρήσεις.

Όστόσο, ένα απόγευμα, ύστερα από μια μεγάλη εμπορική επιτυχία του, καθώς κατέβαινε κατενθουσιασμένος την κατεστραμμένη κατά το ήμισυ από τους βομβαρδισμούς Τράφαλγκαρ Άβενιου, ένοιωσε κάποια έπιτακτική σωματική ανάγκη που ένας άνδρας την ικανοποιεί αυτοστιγμεί σ' οποιοδήποτε μέρος του κόσμου και αν βρίσκεται, όχι όμως και στη βρετανική πρωτεύουσα όπου είναι άγνωστα τα μικρά εκείνα περίπτερα που τά έφευρε ο αυτοκράτωρ Βεσπασιανός για να φορολογήσει τους Ρωμαίους.

Τί άπίστευτο πράγμα! Οί Αγγλοι που φημίζονται για τά κομφορ τους άδιαφορούν τελείως για τό ζήτημα αυτό. Και να σκέπτεται κανείς πώς πίνουν τόσο μύρα! Τί νάκανε ο άνθρωπος μας; Πού να πήγαινε; Τό ξενοδοχείο του βρισκόταν σ' απόσταση ενός λεπτού της ώρας... με τό τηλέφωνο! Και ταξί αν έπαιρνε πάλι τό πρόβλημα του δεν λυόταν! Είχε πιη μύρα «στάουτ»! Όχι λίγη. Τρία μπουκαλάκια! Προσπάθησε, α-

νοίγοντας τό βήμα του χωρίς να ξέρη πού κατευθυνόταν, να ξεχάσει, να σκεφθί ό,τιδήποτε. Δεν βαρύνεσαι! Μύρα «στάουτ» είχε πιη! Κύτταξε δεξιά του, κύτταξε άριστερά του, πουθενά ή παραμικρή ανάμνηση του αυτοκράτορος Βεσπασιανού! Τί νάκανε; Δεν μπορούσε βέβαια να χτυπήσει την πρώτη πόρτα και να πη: «Συγγνώμη για την ένόχληση, δείξατέ μου παρακαλώ τό ίδιόκατερο καμαράκι σας». Σφιγγόταν, έδρωνε και ξίδρωνε. Καταλάβαινε πώς δε θα μπορούσε ν' άνθέξει επί πολύ. Ακόμη λίγο και θα γινόταν ρεζίλι καταμεσής του δρόμου! Ένα χάλασμα μπροστά του! Η σωτηρία! Τρέχει σ' αυτό, πατάει μαύρες στάχτες και βιαστικά-βιαστικά έτοιμάζεται να δώσει δρόμο στη μύρα «στάουτ», όταν δέχεται ένα ελαφρότατο γαντοφορεμένο χέρι, κάτι σά θωπεία άνάμεσα στις δυό ώμοπλάτες και άκούει μια ήρεμη φωνή που τού πάγωσε τό αίμα και τά λοιπά:

—Απαγορεύεται τζέντλεμαν!...

Στρέφεται ξαφνιασμένος.

—Απαγορεύεται; Έδώ;

—Όου, γιές!...

Απομακρύνεται δύσθυμος. Προχωρεί! Περιπατάει σάν παλαβός! Κυττάζει δόλογρά του σά χαμένος άνθρωπος. Σάν αποβλακωμένος. Κάτι έρεπια δεξιά του! Τρέχει σ' αυτά! Μόλις κρατιέται! Δεύτερο γαντοφορεμένο χέρι. Άλλος ο πόλισμαν, αλλά ή ίδια παρατήρηση.

—Ις προίμπιτετ τζέντλεμαν!...

—Προίμπιτετ;

—Γιές!

Απόγνωση! Δεν περιπατάει πιά! Τρέχει! Πού να πάη; Κυττάζει δεξιά-αριστερά. Για πρώτη φορά στη ζωή του παρακαλάει όλους του τούς άγίους για ένα τέτοιο ρουσφέτι, να τον βοηθήσουν ν' άδειάσει κάπου την μύρα «στάουτ» που είχε πιη! Ξαφνικά, στην πόρτα μιας μονοκατοικίας διαβάζει μια πινακίδα:

Δρ Έντουαρντ Στίβενς
Ουρολόγος.

Η σωτηρία! Χτυπάει! Τού άνοίγουν! Άνεβαίνει τρία-τρία τά μαρμάρινα σκαλοπάτια, μπαίνει σά σίφουνας στο ιατρείο και σταματάει κερωμένος μπρός στο γιατρό.

—Γιατρέ μου... Υποφέρω...

—Υποφέρετε;... Τί έχετε;... Τί αισθάνεσθε;

—Δέν ξέρω τί έπαθα! Δέ μπορώ να ούρήσω!...

—Α! Άς έλπίσουμε πώς δέν είναι

Τού Κ. Τ. Α.

τίποτα τό σοβαρό. Θα δούμε...

Και παίρνοντας ένα κρυστάλλινο δοχείο τού τό προσέφερε λέγοντάς του:

—Για προσπαθήστε για μια ακόμη φορά να δούμε αν θα τό κατορθώσετε...

Ο άνθρωπος μας άρπαξε με τρεμάμενο χέρι τό κρυστάλλινο δοχείο, άποτραβήχτηκε κοντά στον τοίχο και... τσίρρ... Ό! θεία μουσική στά αυτιά του! Σε μισό λεπτό τό δοχείο γέμιζε, άφριζε άνησυχαστικά, ξεχείλιζε!

—Γεμίζει δόκτωρ!... Έν' άλλο πλήζ...

Σχεδόν χωρίς να πάρη άνοπνοή, άρπαξε από τό χέρι τού γιατρού τό δεύτερο κρυστάλλινο δοχείο. Άλλο τσίρρ! Τό δεύτερο δοχείο ξεχείλισε ύπως τό πρώτο. Παχύς άφρός, λές και ή μύρα «στάουτ» δέν είχε πάθει ακόμα τήν παραμικρή αλλοίωση! Κολλάρο Καποδίστρια τό πρώτο δοχείο! Κολλάρο Ύψηλάντη τό δεύτερο!

Τό άφησε στο πάτωμα άφίνοντας ένα στεναγμό άνακουφίσεως, κάθησε σ' ένα κάθισμα και άφου με τό μαντήλι του σφούγγισε τόν ιδρώτα τού μετώπου του, έβγαλε τή σιγαροθήκη του και άναψε ένα σιγαρέττο.

—Καπνίζετε δόκτωρ; Έκαμε, προσφέροντας στο γιατρό σιγαρέττο.

Ο γιατρός τόν κύτταξε κατάπληκτος και πολύ πιό κατάπληκτος κύτταζε τά δυό δόλογεμα κρυστάλλινα δοχεία του!

Πρώτη φορά στη ζωή του αντιμετώπιζε τέτοια περίπτωσι!

Πώς ο άρρωστος αυτός γέμιζε δυό δοχεία... και δε μπορούσε να ούρήσει;

—Ευχαριστώ πολύ. Πήτε μου ωστόσο τζέντλεμαν. Ποιός σας είπε πώς δέν μπορείτε να ούρήσετε;

—Ποιός μου τό είπε; Δύο πόλισμαν μου τό είπαν!...

Τ. Α.

Η ΑΞΙΟΘΑΥΜΑΣΤΗ

διάσημος Σκώτος χειρουργός Τζών Άμπέρνεθ δεν φημίζεται μόνο για τά θαύματα που κάνει με τό νυστέρι του. Φημίζεται και για τήν... ολιγολογία του! Και για τήν αντίπαθείά του προς τούς πολυλογάδες, ιδίως τις

γυναίκες! Άρρωσταίνει κάθε φορά που τόν έπισκέπτεται φλύαρη πελάτισσα και έκδικείται στο τέλος... με τό λογαριασμό που τής παρουσιάζει! Όστόσο βρήκε κι αυτός κάποτε τό δάσκαλό του.

Μιά μέρα μπήκε στο ιατρείο του κάποια άγνωστή του κυρία ή όποια χωρίς να προφέρει λέξη, χωρίς να τόν καλημερίσει καν, τού έδειξε τό χέρι της που είχε κάποια πληγή.

Κατάπληκτος από τή συμπεριφορά τής άγνωστής του κυρίας, ο Τζών Άμπέρνεθ ρώτησε πριν ακόμη ξετάση τήν πληγή της:

—Έγκαιμα;

—Απόστημα.

—Κομπρέσσες!

Η άγνωστη κυρία έφυγε και έπαήλθε τήν άλλη μέρα.

—Καλύτερα;

—Χειρότερα.

—Έγχείρησις!

—Έμπρός!

Άμίλητος, ο Τζών Άμπέρνεθ πήρε τό θαυματουργό νυστέρι του και άρ-

Η ΑΙΩΝΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ

Η κυρία Χ. καθώς οδηγούσε τήν πολυτελεστάτη κούρσα της με μεγάλη ταχύτητα, συνεκρούσθη με ένα τηλεγραφόστολο και, φυσικά, έσπασε τόν λευγραφόστολο, μισοκατέστρεψε τήν κούρσα της... έσπασε και τό κεφάλι της.

Λίγο άργότερα, καθώς άφηγείται τό πάθημά της στις φίλες της, λέγει μεταξύ άλλων:

—Μά δέν ξέρετε με πόση ευγένεια μου φέρθηκε ο ρυθμιστής τής τροχαίας κινήσεως. Φαντασθήτε πώς με θεβαίωνε ότι αν ήθελα, δά ενεργούσε να κόψουν όλους τούς τηλεγραφικούς στήλους!

χισε τή δουλειά του. Η έγχείρησις κράτησε δέκα λεπτά τής ώρας κατά τή διάρκεια των οποίων ούτε ο χειρουργός ούτε ή πελάτισσά του έπρόφεραν έστω και μια μονοσυλλαβή.

Ύστερα από πέντε μέρες, ο Τζών Άμπέρνεθ δεχόταν για τρίτη φορά τήν ολιγόλογη πελάτισσά του:

—Καλύτερα;

—Καλά.

—Μπράβο!

—Άμοιβή;

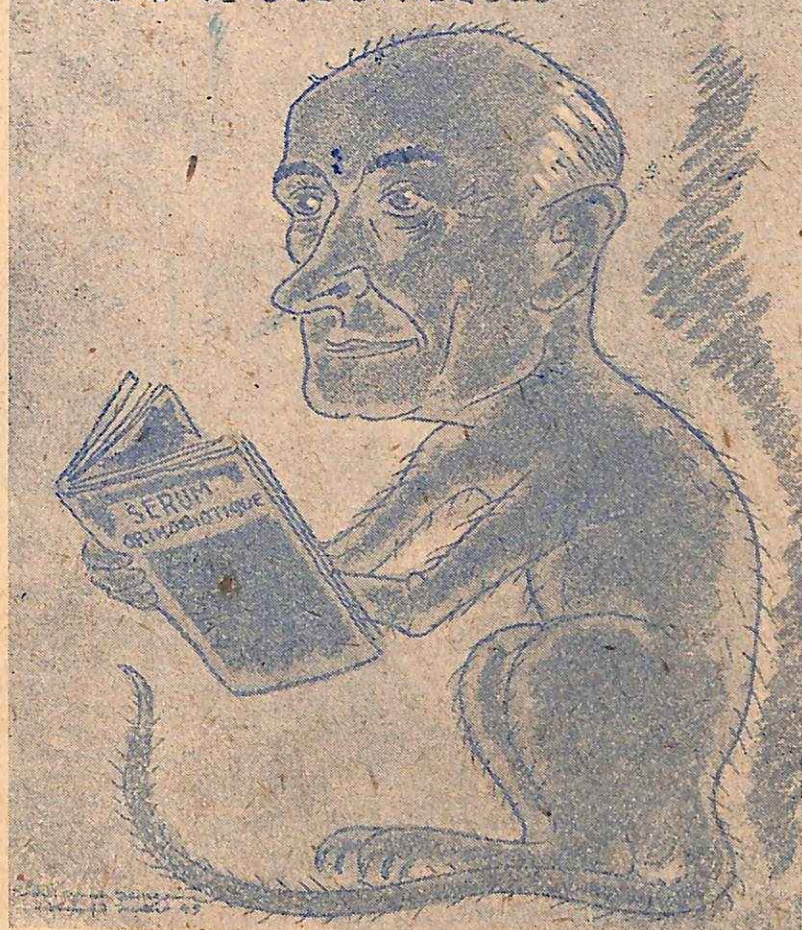
—Τίποτα!

Και συνοδεύων αυτήν ως τήν πόρτα.

—Άξιοθαύμαστη...

ΧΑΡΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ!
ΟΣΟΙ ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΟΙ ΕΛΠΙΣΑΤΕ!

LE RAT DE BIBLIOTHEQUES

Έδώ είναι ο «Έχθρος του γήρατος και φίλος της ζωής» Δρ ΓΕΡ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ

ΒΙΣΚΟΠΟΛΙΝ

Μικτή Θεραπεία

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΜΟΙΒΑΔΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΑΙΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΕΝΤΕΡΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΡΑΧΩΝ

Rheocholine

ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ ΤΟΥ ΗΠΑΤΟΣ

ΤΡΕΛΛΟΣ "Η ΓΝΩΣΤΙΚΟΣ;

άποιος γνωστός ψυχίατρος τῶν Ἀθηνῶν, πού τόν ἐπισκεφθῆκα με ἐδῶ καί λίγες μέρες γιά νά τοῦ ζητήσουμε νά μᾶς πῇ κανένα ἀνέκδοτό του, μᾶς δέχθηκε εὐγενέστατα, ἀλλά δυσκολεύθηκε νά μᾶς διηγηθῇ κάποια περίπτωσι πού νά τοῦ εἶχε κάνει ἐξαιρετική ἐντύπωσι.

—Βεβαίως, μέσα σέ ἕνα ψυχιατρεῖο, ὁ δημοσιογράφος θά μπορούσε νά βρῇ ἀφθονή ὕλη, κωμικοτραγικές περιπέτειες, ἀνέκδοτα φρενοβλαβῶν καί ὅ,τι ἄλλο χρειάζεται γιά νά γεμίσει ὄχι μιά στήλη ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ ἀλλά καί γιά νά γράψῃ σειρά τόμων. Εἶμαι ὡστόσο τῆς γνώμης ὅτι, ὅπως τόσο ὠραία τονίζατε σέ προηγούμενο φύλλο σας, δέν πρέπει νά γελάμε εἰς βάρος τῶν φρενοβλαβῶν. Μολονότι ἀδυνατῶ νά ἐκφέρω γνώμην ἀντί φρενοβλαβείων εἶναι εὐτυχέστεροι τῶν γνωστικῶν στήν καταραμένη αὐτὴ ἐποχὴ πού ζοῦμε, ἔχω νά τονίσω ὅτι ἐγκληματοῦν ἐκεῖνοι πού διασκεδάζουν μέ τὴν τρέλλα ἐνὸς φρενοβλαβοῦς. Θὰ ἤθελα νά συλλαμβάνωνται καί νά τιμωροῦνται μέ ὅση δυνατὴ αὐστηρότητα ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ἡλίθιοι καί ἀσυνείδητοι πού στήν ἀγορὰ ἢ στοὺς δρόμους ἀποτρελλαίνουν μέ τὰ πειράγματα καί μέ καρπαζιές ἀκόμα, ἕνα μισοβλαμμένο. Γιά τοὺς λόγους αὐτοὺς ἀρνοῦμαι νά σας ἀφηγηθῶ γιά νά γράψετε περιπτώσεις πού γιά τοὺς περισσότερους τῶν ἀναγναστῶν σας θά ἦσαν κωμικές, ἐνῶ στήν πραγματικότητα εἶναι τραγικές! Ὡστόσο, γιά νά μὴ πᾶν ὁ κόπος σας χαμένος καί γιά νά φανῶ χρήσιμος στὸ ἀγαπητό μου «Σαλόνι τοῦ Γιατροῦ» πού κατὰ τὴ γνώμη μου ἐξυπηρετεῖ τοὺς συνανθρώπους μας πού πάσχουν ἀπὸ ὀτιδήποτε, θὰ σας ἀφηγηθῶ μιά περίπτωση πού κόντευε νά τρελλάνη. ἐμὲ τὸν ἴδιο!

Καὶ ἀφοῦ ἀναψῆ ἕνα σιγαρέττο, ὁ συνομιλητής μας συνέχισε:

—Μοῦ ἔφεραν κάποτε ἕνα Μαροκινό. Μοῦ τὸν ἔφερε ὁ γιός του. Δόκτωρ, μοῦ λέει ὁ νεαρός Μαροκινός, σὰς ἔφερα τὸν πατέρα μου. Νομίζω πὼς εἶναι τρελλός. Πολλοὶ μὲ βεβαιώνουν πὼς εἶναι πῶς γνωστικός ἀπὸ ἐμένα.

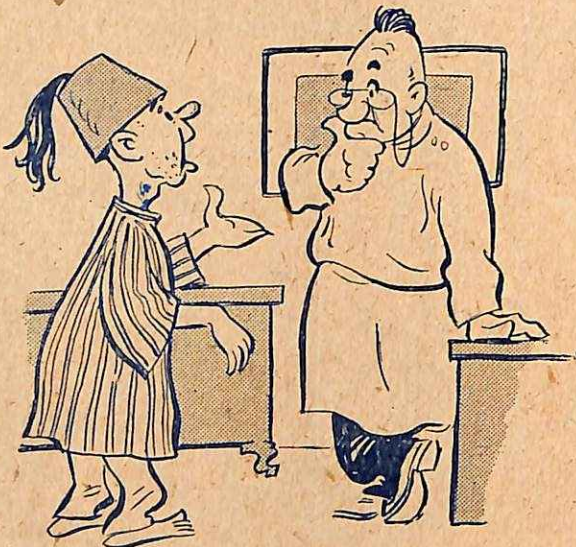
Θὰ τὸν παρακολουθήσετε καί θὰ μοῦ πῆτε ἂν εἶναι τρελλός ἢ ὄχι.

—Τί σας κάνει νά νομίζετε πὼς εἶναι τρελλός ὁ πατέρας σας;

—Διάφορα καμώματά του πού δέν μπορῶ νά καταλάβω ἂν εἶναι καμώματα γνωστικοῦ, πολὺ γνωστικοῦ, ἢ τρελλοῦ ἀνθρώπου. Πρὸ πάντων μὲ τρελλαίνουν οἱ γνώμες του γιά διάφορα ζητήματα, οἱ συζητήσεις του, οἱ ἀπαντήσεις του.

—Πηγαίνετε νά μοῦ τὸν φέρετε νά τὸν δῶ.

Σὲ λίγο, μοῦ παρουσίαζαν ἕνα πε-

νητάρη μέ ζωηρά κατάμαυρα μάτια, γλυκύτατο, ὁμιλητικό.

—Ὁ γιός μου νομίζει, δόκτωρ, πὼς εἶμαι τρελλός. Μπορεῖ καί νά εἶμαι. Θὰ μὲ παρακολουθήσετε καί θὰ κρίνετε. Ἄν' σεῖς μὲ χαρακτηρίσετε τρελλό, θὰ σας πιστέψω καί θὰ σας παρακαλέσω νά προσπαθήσετε νά μὲ θεραπεύσετε. Ἄν μὲ χαρακτηρίσετε λογικό θὰ σας παρακαλέσω νά φορέσετε τὸ ζουρλομανδύα στὸ γιὺ μου.

Ἐμεινε στὸ ψυχιατρεῖο μου. Καμιά τρέλλα. Ἡρεμος πάντα, γλυκύτατος, γλυκομίλητος. Πραγματικά, στίς συζητήσεις του ἔλεγε πράγματα πού δέν μπορούσα νά καταλάβω ἂν ἦσαν τρέλλες ἢ σοφίες! Στίς ἀπαντήσεις του τὸ ἴδιο! Μὲ τρέλλο εἶχα νά κάνω ἢ μὲ πολὺ γνωστικό; Μιά μέρα τὸν ρώτησα ἀπότομα:

—Ἄν σοῦ κόψω τὸ ἕνα αὐτὶ θὰ βλέπης;

—Ἄν μοῦ κόψης τὸ ἕνα αὐτὶ; Θὰ βλέπω βέβαια!

—Καί ἂν σοῦ κόψω καί τὰ δυὸ αὐτιά θὰ βλέπης;

—Καί τὰ δυὸ αὐτιά;

—Ναί. Ἄν σοῦ τὰ κόψω καί τὰ δυὸ θὰ βλέπης;

—Δὲ θὰ βλέπω ἀφέντη μου.

—Εἶσαι βέβαιος πὼς δὲ θὰ βλέπης ἂν σοῦ κόψω καί τὰ δυὸ αὐτιά;

—Δὲ θὰ βλέπω...

—Μὰ βρε Χριστιανέ μου...

—Ὅχι Χριστιανός ἀφέντη μου, μὲ διέκοψε ψύχραιμα. Δὲν εἶμαι Χριστιανός. Εἶμαι Μουσουλμάνος.

Ἀνθρώπος τοῦ Ἀλλάχ καί τοῦ Μωάμεθ, τοῦ προφήτη του.

—Βρε ἀνθρώπε τοῦ Ἀλλάχ καί τοῦ Μωάμεθ τοῦ προφήτη, βλέπεις μὲ τὰ αὐτιά σου;

—Ὅχι... Μὲ τὰ μάτια μου βλέπω.

—Ἀκούς μὲ τὰ μάτια σου;

—Ὅχι... Μὲ τὰ αὐτιά μου ἀκούω.

—Ἄν σοῦ βγάλω τὸ ἕνα μάτι θὰ ἀκούς;

—Θὰ ἀκούω!

—Ἄν σοῦ βγάλω καί τὰ δυὸ μάτια θὰ ἀκούς;

—Θὰ ἀκούω!

—Ἄν σοῦ κόψω τὸ ἕνα αὐτὶ θὰ βλέπης;

—Θὰ βλέπω.

—Ἄν σοῦ κόψω καί τὰ δυὸ αὐτιά, θὰ βλέπης;

—Καί τὰ δυὸ;

—Ναί! Καί τὰ δυὸ. Θὰ βλέπης

—Δὲ θὰ βλέπω...

—Πὼς μωρὲ ἀνθρώπε τοῦ Ἀλλάχ καί τοῦ Μωάμεθ, θὰ χάσης τὸ φῶς σου ἀφοῦ δὲ θὰ σοῦ πειράξω τὰ μάτια σου καί μόνο τὰ αὐτιά σου θὰ σοῦ κόψω;

—Ἀφέντη μου εἶμαι Μουσουλμάνος! Φοράω φέσι! Τὸ φέσι μου στηρίζεται στὰ αὐτιά μου! Ἄν μοῦ κόψης τὸ ἕνα αὐτὶ, θὰ φοράω στραβά τὸ φέσι μου ἀλλὰ θὰ βλέπω.

Ἄν ὡστόσο μοῦ κόψης καί τὰ δυὸ αὐτιά μου, τὸ φέσι μου δὲ θὰ στηρίζεται πουθενά! Ὁ ἄλλος πρὸς τὰ κάτω, θὰ μοῦ σκεπᾶσθαι τὰ μάτια... καί δὲ θὰ βλέπω!

Κατόπιν τούτου κάλεσα τὸν οἰκονόμο μου καί τοῦ εἶπα:

—Ἐτοιμάστε του τίς ἀποσκευές του, βγάλτε του εἰσιτήριο καί στείλτε τὸν πάλι στὸ Μαρόκο του πρὶν μὲ τρελλάνη.

T. A.

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ

ΤΟΥ κ. ΘΑΝΟΥ ΒΑΓΕΝΑ

ὁ καλοκαίρι τοῦ 1823, ὅταν ὁ Γεώργιος Καραϊσκάκης ὑποφέροντας ἦταν ἀπὸ ἐλονοσία (θέρμες) ἀρχηγὸς τῶν Ἀγρῶν κι' ἡ Ἐπανάσταση περνοῦσε δύσκολες ἡμέρες, ἕνας κομπογιαννίτης γιὰ τρὸς μὲ φράγκικα πέρασε στὰ λημέρια του. Πῆγε καί βρῆκε τὸ πρωτοπαλλήκαρό του τὸν Μῆτρο Σκυλοδήμο καί τοῦ εἶπε πὼς ἔμαθε τὴν ἀρρώστεια τοῦ καπετάνιου καί τοῦ ζήτησε νά τὸν παρουσιάσῃ στὸν Γ. Καραϊσκάκη.

—Ἄς μ' ἀφήσῃ ὁ καπετάνιος νά τὸν ἰδῶ, κι' ἂν δὲν τόνε γιатρέψω ἄς μὲ κόψῃ! τοῦ εἶπε.

Ὁ Σκυλοδήμος μεσολάβησε στὸν ἀρχηγό, ὁ ὁποῖος δὲν χώνευε τοὺς γιатρούς, κι' οὔτε ἤθελε τὰ τοὺς ἰδῇ στὰ μάτια του! Φαίνεται πὼς θὰ εἶχε πάθει κανένα «κάζο» μὲ κάποιον «γιατρὸ» τῆς ἐποχῆς (δηλ. κομπογιαννίτη καί τσαρλατᾶνο). Γιατὶ ὁ Καραϊσκάκης εἶναι γνωστὸ πὼς ἦταν ἄρρωστος ἀπὸ τὸν καιρὸ πού νέος φυλακίσθηκε δυὸ χρόνια ἀπὸ τὸν Ἀλῆ—Πασᾶ στὰ Γιάννενα. Κι' ὕτερα τὴν ἀρρώστεια του, τὴν ἐλονοσία, κανένας δὲν μπόρεσε νά τὴν κἀνῃ καλά, παρὰ τὰ... τρισάγια τῶν παπάδων, τοὺς... ἐξορκισμοὺς τῶν καλογήρων καί τὰ... μαντζούνια τῶν «γιατρῶν».

Φαίνεται, ὅμως, πὼς τὸ καλοκαίρι τοῦ 1823, βρισκόταν ὁ στρατηγὸς σὲ μεγάλη κατὰπτωσι ἀπὸ τὴν ταλαιπώρια τοῦ πυρετοῦ καί δέχτηκε νά τὸν ἰδῇ ὁ «γιατρός» ἐκεῖνος...

—Τί θέλεις, ὦρὲ Φράγκο; τοῦ λέει μόλις παρουσιάστηκε μπροστά του.

—Νὰ σὲ γιатρέψω, καπετάνιου μου, καί θὰ τὸ ἰδῇς!.. Μά, τί θὰ μοῦ τάξης; προσθέτει ὁ «γιατρός».

—Ἄν μὲ γιатρέψης ἔχεις δυὸ χιλιάδες γρόσια!

Ἀρχισε, λοιπόν, ὁ γιатρὸς τὰ μαντζούνια! Κι' ὁ Καραϊσκάκης τὰ ἔπινε! Κι' ὁ πυρετὸς ἀνέβαινε κι' ὁ καπετάνιος πῆγαινε στὸ χειρότερο!

—Ρέ, μὴν εἶναι βαλτὸς νά μὲ φαρμακώσῃ; λέει μιά μέρα ὁ Καραϊσκάκης στὸ Σκυλοδήμο.

Γιατὶ, πάντα φοβόταν τοὺς ἐχθροὺς του, πού ἤθελαν νά

τοῦ πάρουν τὸ ἀρματωλικὸ τῶν Ἀγρῶν καί τὸν Ἀλέξ. Μαυροκορδάτο, πού ἤθελε νά τὸν ὑποτάξῃ στίς δικές του ἀποφάσεις... Ἐκάθησαν κι' ἔκαναν ἕνα σχέδιο μὲ τὸ Σκυλοδήμο.

Ὅταν, λοιπόν, μῆκε ὁ γιатρὸς, ὁ Σκυλοδήμος εἶχε κρυφθῇ κάτω ἀπὸ τὴν βελέντζα τοῦ Καραϊσκάκη καί δὲν φαινόταν καθόλου!

—Πὼς εἶσαι τώρα, Καπετάνιου; ρώτησε ὁ γιатρὸς.

—Σάμπως, καλύτερα! τοῦ λέει ὁ Καραϊσκάκης. Θὰ μὲ ὠφέλησαν, φαίνεται, τὰ μαντζούνια σου. ὦρὲ ντοτόρε!

Ὁ γιатρὸς εὐχαριστήθηκε κι' ἔτριβε τὰ χέρια του (γιατὶ πληοῖαζε ἡ ὥρα νά εἰσπράξῃ τὸ παραδάκι!). Καί ζήτησε νά ἀκούσῃ τὸν σφυγμὸ τοῦ καπετάνιου. Ἀπλῶσε, λοιπόν, τὸ χέρι του καί ὁ... Σκυλοδήμος τοῦ ἔδωσε κρυφὰ τὸ δικό του κάτω ἀπὸ τὴν βελέντζα...

—Καλά, πολὺ καλὰ πᾶμε, καπετάνιου μου! Μονάχα πού ἀκούω μεγάλη ἀδυναμία ἀκόμα!

Πετιέται, τότε, ὁλόρθος ὁ στρατηγός! Τὰ μάτια του ἀστραφταν καί τὸ στόμα του ἀφρίζε!

—Πιάστε τον, δέστε τον καί δώστε του πενήντα ραβδιές στὰ πισινά!.. Ἐτοῦτος ἔχει σκοπὸ νά μὲ ξεκάνῃ ὁ ἀτίμος! φώναξε ὁ Καραϊσκάκης στὰ παλληκάρια του.

Κι' ἀρπάζοντας τὸ «γιατρὸ», τοῦ ἔδειξε τὸ Σκυλοδήμο πού παρουσιάστηκε κάτω ἀπὸ τὴν βελέντζα:

—Ποιός, ὦρὲ, ἔχει ἀδυναμία; Ἐτοῦτο τὸ θεριὸ ἔχει ἀδυναμία; Ἐτοῦτος, ὦρὲ Φράγκο, καρβαλλικεὺι φοράδα πηλαλώντας!...

Ὁ Σκυλοδήμος καί τὰ παλληκάρια ἀρπάζανε ἀμέσως τὸ «γιατρὸ» καί τὸν ἔβγαλαν ἔξω.

Καί τοῦ ἔδωσαν ὄχι μόνο 50, ἀλλὰ... 200 ραβδιές!

—Ἄντε, τώρα, ἔχε χάρι! τοῦ εἶπανε. Δὲ σέ σκοτώσουμε, μπεζεβέγκη, γιατί δὲν ἔπαθε τίποτε ὁ καπετάνιος! Μὰ τὸ δειλινὸ νά μὴ σέ ἰδῇ κανένας ἐδὲ πᾶ, γιά θὰ σοῦ κόψουμε τὰ πόδια!

ΘΑΝΟΣ ΒΑΓΕΝΑΣ

Εὐγευστον
Τονωτικόν
Ἀριστον δι-
εγερτικόν
τῆς ὁρέξεως

ΣΤΗΛΕΝΟ

Ἀριστον δι-
εγερτικόν
τῆς ὁρέξεως
Τονωτικόν
Εὐγευστον

SPASMOLYSIN

Ἡ ἐπιτυχεγέ-
ρα ἀντισπασμω-
δική ἐκκευαγία

Τι διηγούνται οι γιατροί ΓΙΑ ΤΟΝΣ ΑΡΡΩΣΤΟΝΣ

Κύριε Διευθυντά,
ἄς στέλνω πρὸς δημοσίευσιν τὰς
κατωτέρω ὀλίγας γραμμάς, ὅπως
λάβουν γνώσιν οἱ κ. κ. μαιευτήρες
νέας ἀποτελεσματικῆς μεθόδου διὰ
τοὺς δυσκόλους τοκετοὺς, ἀνακαλυ-
φθεῖσης ὑπὸ τοῦ Τούρκου κ.
Μπαϊρακτάρ Χασάν.

Εὐχαριστῶν ἀπείρως
ΜΙΧ. ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ, Ἱατρός

Μόλις εἶχα ἐπιστρέψει μετὰ τὴν ἀπόλυσί μου ἀπὸ
τὸν Τουρκικὸ στρατό, τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1919, μιά
νύχτα μὲ ἀπελπιστικὴ παγωνιά, μὲ κάλεσαν ἀπὸ τὴν
κωμόπολιν Μπαντέμια (Ποτάμια), ποὺ ἀπέχει ἀπὸ τὸ
χωριό μου Λίγδα δύο ὥρες περίπου, νὰ παραστῶ
στό δύσκολον τοκετὸ τῆς συζύγου τοῦ τέως ζειμπέκη
κ. Μπαϊρακτάρ Χασάν. Στὸ χωριό μου Λίγδα, ἀναγ-
καστικῶς, ἔκανα καὶ τὸν μᾶμμο, ἐλλείψει εἰδικῶν συ-
ναδέλφων. Ὡπλισμένος μὲ ἓνα ἐμβρυούσκον καὶ ὅ,τι
ἄλλο διέθετα, ξεκίνησα ἀπὸ τὸ χωριό μου πρὶν χα-
ράξῃ μὲ συνοδὸν ἓνα ἔμπιστο τοῦ κ. Μπαϊρακτάρ
Χασάν καὶ μ' ἓνα γερὸ ἄλογο. Μετὰ δύο ὥρας ἔφθα-
σα εἰς τὴν ὀρεινὴν κωμόπολιν, μίαν κωμόπολιν ποὺ
θὰ τὴν ζήλευε ἡ Ἑλβετία.

Μόλις ἔφθασα στὴν ἐξώθυρα τοῦ σπιτιοῦ, ἔτρεξε
νὰ μὲ ὑποδεχθῇ χαρούμενος καὶ γελαστός ὁ κ. Μπαϊ-
ρακτάρ Χασάν:

— Χὸς γκελδὶν! (καλῶς ἦλθες) μοῦ λέγει. Σαλαμέτ!
Χὸς γκελδὶν!

Καὶ πρὸς μεγάλη μου ἔκπληξι, μὲ πιάνει ἀπὸ τὸ
χέρι καὶ μὲ πηγαίνει στὸ καφενεῖο ποὺ βρισκόταν
ἀπέναντι νὰ μοῦ προσφέρῃ τσάϊ!

— Τσάϊ ἐφέ μου; Εἶνε ὥρα γιὰ τσάϊ; Ἀς δῶ πρῶ-
τα τὴ γυναῖκα σου ποὺ ὑποφέρει!...

— Ἡ χανοὺμ; Δέν ὑποφέρει πιά... Τέλειωσαν ὁ-
λά!...

— Τέλειωσαν ὅλα; Πῶς τέλειωσαν;
— Ἐγὼ τὰ τέλειωσα...
— Σὺ;... Ἐκάμες τὸ μᾶμμο; Σὺ;
— Θὰ σοὺ πῶ πῶς ἔγιναν τὰ πράγματα. Ἡ χανοὺμ

πονοῦσε. Βασανιζόταν διὰ μέρες. Βογγοῦσε. Οὐρλι-
αζε ἀπὸ τοὺς πόνους. Καθὼς τὴν ἀκούγα νὰ φωνάζῃ
μὲ κυρίεψε ἡ ἀπελπισία καὶ γιὰ νὰ ξεσπάσω κάπου,
ὅπως βρισκόμουν στὸ πλαϊνὸ ὄντι, ἄρπαξα τὸ πι-
στόλι μου καὶ ἔρριξα δύο πιστολιές στὸ ταβάνι! Ἀ-
μέσως ὕστερα ἀπὸ τὶς δύο πιστολιές ἀκούστηκαν
φωνές ἀπὸ τὸν ὄντι τῆς: «Σαλαμέτ! Σαλαμέτ! Κουρ-
τσουλδοῦ!» Οἱ δύο πιστολιές ἔκαναν τὸ θαῦμα!

Τὸ παιδί πετάχτηκε ὁλομόναχο ἔξω, λές καὶ τρῶ-
μαξε! Καὶ εἶνε ἀγοράκι! Θὰ τὸ δῆς! Θρεφτάρ! Νά!
Σὺν γουρουνάκι ὀλόπαχο!

Ἐγὼ ἀπὸ λίγο, ἀφοῦ μοῦ ἔδειξε μ' ὑπερηφά-
νεια τὸ διάδοχό του, μοῦ ἔδωσε δύο χρυσὲς λίρες,
τυρί, καρύδια καὶ μέλι γιὰ τὸ καλὸ μου ποδαρικό
καὶ μὲ προέπεμψε.

Ἐτσι διδάχθηκα καὶ κάτι ποὺ δέ μοῦ τὸ δίδαξε
κανένας καθηγητὴς τῆς μαιευτικῆς.

Οἱ κ. κ. μαιευτήρες γνωρίζουν τώρα τί ἔχουν νὰ
κάνουν καθὲς φορὰ ποὺ ἀντιμετωπίζουν δύσκολους
τοκετοὺς. Δυὸ πιστολιές στὸ ταβάνι!...

ΜΙΧ. ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ, Ἱατρός, Ρέθυμνον

Ἡ Πενικιλλίνη

Τὸ χάπι

Τὰ τουντικὰ

Τὰ σορόπια

Τὸ ρετσινόλαδο

Τὸ καταπραῦντικό

Τι διηγούνται οἱ ἄρρωστοι ΓΙΑ ΤΟΝΣ ΓΙΑΤΡΟΝΣ

συνήντησα τὸ γνωστὸ μας
μουρμούρη ἄρρωστο, ὄχι μέσα
σὲ σαλόνι γιατροῦ αὐτὴ τὴ
φορὰ ἀλλὰ στὴν ὁδὸ Ἑρμοῦ,
κάτω, λίγα βήματα ἀπὸ τὸ
Μοναστηράκι, καθὼς ἔβγαινε
ἀπὸ κάποιο ζαχαροπλαστεῖο.
Καὶ τὸν συνήντησα ὄχι κα-
τσουφιασμένο, ὄχι ἀπαισιό-
δοξο, ὄχι ἀπελπισμένο. Τὸν

συνήντησα χαρούμενο, ζωηρό, τρισευτυχισμένο!

— Τί χαμπάρια; Σὲ βλέπω γελαστὸ σήμερα καὶ μά-
λιστα νὰ βγαίνης ἀπὸ ζαχαροπλαστεῖο! Σοὺ ἐπέ-
τρεψαν λοιπὸν οἱ γιατροὶ τὶς πάστες;

— Ποῦ νὰ στὰ λέω! Εἶμαι κατενθουσιασμένος σή-
μερα μὲ τοὺς γιατροὺς! Πάω μάλιστα αὐτὴ τὴ στι-
γμὴ νὰ βρῶ κάποιο γνωστὸ μου γλύπτη, νὰ τὸν ρω-
τήσω πόσα θὰ μοῦ στοιχίσῃ ἡ προτομὴ κάποιου για-
τροῦ γιὰ νὰ τὴν βάλῃ μαζί μὲ τοὺς ἁγίους μου καὶ
νὰ τὴν προσκυνάω!

— Τέλος πάντων! Νὰ ποὺ ἀναγνωρίζεις ἔστω καὶ
ἀργά, πῶς οἱ γιατροὶ εἶναι ἀπαραίτητοι.

— Ἐμένα μοῦ λές! Τώρα μόλις κατάλαβα τὴν ἀξία
τους! Ξέρεις τί παρήγγειλα στὸ ζαχαροπλαστεῖο;

— Καμμιά τούρτα γιὰ τὰ γενέθλια τοῦ για-
τροῦ σου;

— Καλὲ τί μᾶς λές! Κόλλυβα! Παρήγγειλα κόλλυβα!
Ἐνα τόσο μεγάλο δίσκο! Ἐθαψα τὴν πεθερά μου!
Αὔριο ἔχω τὰ τριήμερα!

— Τριήμερα καὶ παρήγγειλες δίσκο; Ἐνα πιατάκι
βρασμένο στάρι μὲ λίγη ζάχαρι ἀρκοῦσε...

— Μωρὲ τί μᾶς λές! Πεθερά ἦταν αὐτή! Ὅχι τρεῖς
μέρες ὕστερα ἀπὸ τὸ θάνατό της, ἀλλὰ καὶ πρὶν πε-
θάνῃ θὰ τῆς ἔκανα τὰ κόλλυβα τῆς ἀν δὲ φοβόμουν
τὶς παντοφλιές της καὶ τὶς παντοφλιές τῆς γυναίκας
μου. Ἀκου ν' ἀκούσης! Ἐδῶ καὶ πέντε μέρες ἄρρω-
στήσαμε ὅτι οἱ δύο. Ὡχ!... ἔλεγα γώ, ὦχ!... ἀπαν-
τοῦσε ἡ μακαρίτισσα! Ἐμετὸ ἔκανα γώ, ἔμετὸ ἔκανε
ἡ ἀναθεματισμένη! Σουβλιές ἔνοιωθα ἐγώ, σουβλιές
κι' ἡ μέγαιρα! Τί νὰ κάνω; Τὴν πῆρα καὶ πήγαμε
μαζὶ σ' ἓνα γιατρό... καλὴ του ὥρα. Μὲ ἐξετάζει.
Τὴν ἐξετάζει. «Περίεργο! λέει. Προσβληθήκατε κι'
οἱ δύο ἀπὸ τὸ ἴδιο νόσημα καὶ πρέπει νὰ προσέξετε
πολὺ γιατί εἶναι μεταδοτικό, γιὰ νὰ μὴ τὸ πασά-
ρετε σ' ὅλους μέσα στὸ σπίτι σας!...» Ἡ πεθερά μου
μόλις τὸ ἀκούσε χύμηξε νὰ μοῦ βγάλῃ τὰ μάτια.
«Σὺ μὲ κόλλησες βρωμιάρη! Μὰ καλὴ μου μαμά,
πῶς σὲ κόλλησα ἐγὼ ἀφοῦ σὺ ἄρρώστησες πρώτη;

«Σὺ τὸ εἶχες παληόσκυλο, ἀλλὰ τὸ εἶχες κρυφὸ! Τὸ
μαρτύρησες ὅταν ἐκδηλώθηκε καὶ σ' ἐμένα!» Τί
νὰ τῆς πῆς; Λούφαξα! Μποροῦσα νὰ μὴ λουφάξω; Ὁ
γιατρός ἔγραψε τὴν ἴδια συνταγὴ καὶ γιὰ τοὺς δύο μας.
«Τρεῖς κουταλιές τὴν ἡμέρα» Τρέχω στὸ μεγαλύτερο
φαρμακεῖο, ἀκριβοπληρώνω τὸ φάρμακο, τῆς τὸ δίνω
καὶ πάω στὴ δουλειά μου. Τὸ μεσημέρι, πρὶν ἀπὸ τὸ
γεῦμα θάπνισα τὴν πρώτη κουταλιά. Ἀργησα τὸ με-
σημέρι γιατί εἶχα ἀρκετὲς δουλειές νὰ τελειώσω. Ὁ-
ταν πήγα σπíti μου κατὰ τὶς δύο, ...βρῆκα κόκκαλο
τὴν πεθερά μου! Μὲ τὴν πρώτη κουταλιά τέξα! Ἐ-
πέσε, τεντώθηκε, τινάχτηκε ὅπως τεντώνεται καὶ τι-
νάζεται ἓνας σκύλος ποὺ καταπίνει φόλα καὶ πάει
γυρεύοντας τόπο χλοερό! Μιὰ καὶ κάτω ἀδελφέ μου!
Εἶνε νὰ μὴ τοὺς ἀγαπᾷς τοὺς γιατροὺς; Ἐγὼ πάω
νὰ παραγγείλω τὴν προτομὴ τοῦ ἀπελευθερωτοῦ
μου! Μήπως ἔχεις καὶ σὺ πεθερά νὰ σοὺ τὸν συστή-
σω; Μιὰ βίζιτα θὰ σοὺ στοιχίσῃ.

ΟΥΡΑΝΟΚΑΤΕΒΑΤΕΣ ΕΥΤΥΧΙΕΣ

ΤΟΥΣ ΤΑ ΕΣΤΕΙΛΕ Ο ΘΕΟΣ...

Τὸ ζευγος Στηρίδη δὲν ἀπέκτησε παιδιά. Αὐτὸς ἦταν ὁ μόνος καὶ μὸς του. Πολλὲς φορὲς ἡ κυρία Στηρίδου ἐπρότεινε στὸν ἄνδρα τὴν νὰ υἱοθετήσουν κανένα ὀρφανὸ πολέμου ἢ κανένα ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ἄτυχα πλασματάκια, πού ἀμέσως μόλις ἔρχονται στὸν ψεύτικο κόσμο, λαμβάνουν ἀθελά τους βέβαια τὴν πρὸς τὴν βρεφοδόχον τοῦ Δημοτικού Βρεφοκομείου ἀγούσαν.

—Ὁ κ. Στηρίδης ὥστόσο διαφωνοῦσε: —Τί λὲς γυναίκα; Πῶς θὰ πάρουμε καὶ θὰ κάνουμε παιδί μας ἕνα μωρό, χωρὶς νὰ ξέρουμε πῶς καὶ ἀπὸ ποιοῦς ἦλθε στὸν κόσμο; Κι' ἂν οἱ γονεῖς του εἶνε φρενοβλαβεῖς; Κι' ἂν πάσχουν ἀπὸ κανένα τρομερὸ νόσημα; Κι' ἂν εἶνε ἐγκληματικῆς φύσεως; Κι' ἂν... κι' ἂν... κι' ἂν... θέλεις νὰ βάλουμε τὴ φωτιά μέσα στὸ σπίτι μας;

—Εἶσαι, μὲ ὅλα αὐτὰ τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ κ. Στηρίδη, ἡ κ. Στηρίδου τὸ πῆρε ἀπόφασι καὶ σταμάτησε ἡ κάθε συζήτησι.

—Εἶσαι εἶχαν τὰ πράγματα, ὅταν τὸ ζευγος Στηρίδη ἔφυγε γιὰ τὴ Θεσσαλονίκη ὅπου θὰ παρέμενε κάποιο τρίμηνο.

Τὴ δευτέρη μέρα ἡ κ. Στηρίδου, πού εἶχε βγῆ γιὰ νὰ κάνη μιὰ βόλτα στὰ κατστήματα, ἐπέστρεψε χαρούμενη.

—Ἀγάπη μου! Ἐχὼ νέα πού θὰ σ' ἐνθουσιάσουν! Ὁ καλὸς Θεὸς μᾶς στέλνει ἕνα παιδί!

—Εἰ! Τί ἔκανε λέει!

—Ἕνα παιδί!

—Πῶς μᾶς τὸ στέλνει;

—Μὲ τὸ συνήθη τρόπο, πού ἔρχονται στὸν κόσμο τὰ παιδιά.

—Μήπως... σοὺ στρίψανε;

—Βρῆκα τυχαίως στὸ δρόμο τὴ φιλεγάδα μου τὴ Χρυσούλα. Τὴ θυμάσαι;

—Πῶς ὄχι; Σοὺ εἶχα μάλιστα ἀπαγορεύει νάχης μεγάλες σχέσεις μ' αὐτὴ τὴν κυρία. Στὴν Ἀθήνα εἶχε πολὺ ἐκτεθῆ μὲ Γερμανούς, μὲ Ἰταλούς, μὲ Ἀμερικανούς καὶ μὲ Ἀγγλους.

—Ἡ καυμένη! Ἐδῶσες σημασία σ' ὅσα λέγανε οἱ κακὲς οἱ γλῶσσες. Εἶναι τόσο καλὴ! Τόσο ἀξιοπρεπής! Καὶ τόσο δυστυχισμένη!

—Δυστυχισμένη; Γιατί; Τί ἔπαθε;

—Πέθανε ὁ ἄνδρας της. Δὲ σοὺ τὸ εἶχα πῆ;

—Ναί. Κάτι μοὺ εἶχες πῆ. Πάει χρόνος ἀπὸ τότε.

—Χρόνος; Καλὲ μόλις πρὸ ὀκτῶ μηνῶν πέθανε ὁ ἄνθρωπος. Ἀκόμα δὲν τοῦκανε τὸ πρῶτο μνημόσυνο.

—Δὲν ἐπιμένω. Δὲν βλέπω ὥστόσο τί σχέσι ἔχει ἡ φιλενάδα σου ἡ Χρυσούλα μὲ τὸ παιδί πού, ὅπως ἱσχυρίζεσαι, μᾶς στέλνει ὁ καλὸς Θεός.

—Δὲν καταλαβαίνεις; Εἶναι... στὸ μῆ-

να της!

—Ποιά; Ἡ Χρυσούλα;

—Ναί!... Καὶ δὲν τὸ θέλει τὸ παιδί. Καταλαβαίνεις... Χήρα γυναίκα... Πῶς θὰ τὸ μεγαλώσῃ;... Κι' ὕστερα... θ' ἀρχίσουν πάλι νὰ ὀργιάζουν οἱ κακὲς οἱ γλῶσσες...

—Λοιπὸν;

—Λοιπὸν... θὰ τὸ πάρουμε ἐμεῖς τὸ παιδί γιὰ νὰ μὴ πέσῃ σὲ κακὰ χέρια τὸ κακόμοιρο!

—Τί; Τί; Τί; Τί;

—Τὰ ἐπιχειρήματά σου δὲ θὰ εὐσταθοῦσαν σ' αὐτὴ τὴν περίπτωση... Γνωρίζουμε καὶ τὴ μητέρα, γνωρίζουμε καὶ τὸν πατέρα. Οὐτε ἄρρωστος, οὐτε φρενοβλαβής, οὐτε ἐγκληματικῆς φύσεως. Ὁραῖο τὸ ἀνδρόγυνο. Ὁραῖο θὰ εἶνε καὶ τὸ ἀγγελοῦδι πού σὲ

δυο—τρὲς βδομάδες θάρρη στὸν κόσμο!

—Τρελλάθηκες λοιπὸν;

—Κάθε ἄλλο! Ἐτοί θὰ σκάσουν ἀπὸ τὴ ζήλεια καὶ οἱ ἐχθροὶ μας γιὰ τὴν θὰ τὸ πᾶμε στὴν Ἀθήνα ὡς δικό μας παιδί. Κανεὶς δὲν θὰ μάθῃ τὴν ἀλήθεια! Ἡ Χρυσούλα θὰ πᾶι στὸ μαιευτήριο ὡς κυρία Στηρίδου!

Εἶχε δὲν εἶχε τὸν ἔπεισε στὸ τέλος! Ὑστερὰ ἀπὸ τρεῖς βδομάδες, μέσα στὸ μαιευτήριο περιμένουν νὰ γεννήσῃ ἀπὸ τὴν μιὰ στιγμὴ στὴν ἄλλη... ἡ κυρία Στηρίδου! Γιατὶ κατὰ τὰ συμφωνηθέντα μ' αὐτὸ τὸ ἐπίθετο μῆκε ἡ Χρυσούλα!

Στὸν προθάλαμο περιμένει μ' ἀνυπομονησία ἡ κ. Στηρίδου πού ἐδήλωσε πῶς ἦταν ἀδελφὴ της. Ὅσο γιὰ τὸν κ. Στηρίδη ἀνάβει τὸ ἕνα σιγαρέττο ὕστερὰ ἀπὸ τ' ἄλλο καὶ δὲν ἀποκρύπτει ἀπὸ τὴ συμβία του τὴ μεταμέλειά του.

—Ὅσο σκέπτομαι πῶς μ' ἔπεισε νὰ κάνω μιὰ τρέλλα!

—Κάναμε μιὰ καλὴ πράξι. Νὰ δῆς! Θὰ τὸ ἀγαπήσῃς σάμπως νὰναι δικό

σου.

Ἐκεῖνη ἀκριβῶς τὴ στιγμὴ τὸ ζευγος παρατήρησε ἐξαιρετικὴ κίνησι νοσοκόμων στὸ δωμάτιο τῆς λεχοῦς καὶ ὕστερὰ ἀπὸ λίγο βγῆκαν χαρούμενες δυὸ νοσοκόμες.

—Συγχαρητήρια κύριε Στηρίδη! Ἀγόρια!

—Ἐ; Τί; Ἀγόρια εἶπες;

—Ἀγοράκια! Ἡ γυναίκα σας ἔφερε στὸν κόσμο δίδυμα!

—Ἐ! Πῶς! Δί... δίδυμα;... Δίδ... Δίδ...

—Μὰ εἶναι μιὰ χαρά! Θὰ τὰ δῆτε! Κατάξανθα σὰν ἀγγελοῦδια!

—Δίδ... δίδυμα... Δίδ...

Ὁ Στηρίδης γυρίζει καὶ κυττάζει τὴ γυναίκα του σὰν ἀποχαυνωμένος, ἐνῶ ἐκεῖνη τοῦ χαμογελάει μὲ γλυκύτητα καὶ τοῦ δείχνει τὰ δίδυμα πού γελαστὲς τοῦ τὰ φέρνουν δυὸ ἄλλες νοσοκόμες... νὰ τὰ θαυμάσῃ!

—Νὰ ὁ μπαμπᾶς! Ὁ μπαμπᾶς πού θὰ φέρνῃ τὰ παιχιδάκια!... Νὰ ὁ μπαμπᾶς!... Πές τε καλημέρα στὸ μπαμπᾶ...

Τὴν ἀνάγκη φιλοτιμίαν ποιούμενος ὁ εὐτυχὴς πατέρας χαμογελάει στὰ δυὸ ἀγγελοῦδια του ἐνῶ γυρίζει καὶ λέει μὲ χαμηλὴ φωνὴ στὴ συμβία του:

—Εἶσαι μοῦρχειται νὰ τὰ στραγγαλίσω καὶ τὰ δυό.

—Μὰ κύτταξε τί ὁμορφα πού εἶνε! Νά! Ἐκεῖνο σοὺ χαμογελάει κιόλας! Εὐτυχία στὸ σπίτι μας! Μᾶς τὰ ἔστειλε ὁ καλὸς Θεός!

—Ὁ καλὸς Θεός; Ἐγὼ λέω πῶς μοὺ τὰ ἔστειλε ὁ Τρούμαν ἢ ὁ Ἀττλν!

T. A.

ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἡ περίφημη Ποιμενική ψυχίατρος Φρίντα Καρτέριμγκ σὲ μιὰ διάλεξί της ἐτόνισε μεταξὺ ἄλλων:

«Ὁ τελευταῖος πόλεμος, μὲ τὰς καταστροφὰς πού ἐπέφερε καὶ μὲ τὰς ὁμότητάς του, ἔχει κλονίσει περιέργως τὸ νευρικὸ σύστημα ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ἰδίως δὲ ἐκείνων πού κατέχουν ἡγετικὰς θέσεις. Δὲν εἶνε ὑπερβολὴ νὰ λεχθῇ ὅτι κατὰ τὴν παρούσαν στιγμὴν λαοὶ ἀνισορρόπων διοικοῦνται ἀπὸ παράφρονες».

ΤΙ ΘΕΛΕΙ...

—Τί θὰ ἤθελες νὰ εἶχες τὸ χειμῶνα πού ἔρχεται; ρώτησαν ἐδῶ καὶ λίγες μέρες ἕνα τρόφιμο ψυχιατρείου...

—Θὰ ἤθελα ἕνα σπιτάκι ζεστό, πολὺ ζεστό, νὰ κάνῃ μέσα σ' αὐτὸ μεγάλη ζέστη. ὅση ζέστη κάνει τώρα πού διαμαρτυρόμεθα γιὰ τὴ ζέστη.

ΟΙ ΤΥΠΟΙ ΤΟΥ ΙΑΤΡΙΚΟΥ ΜΑΣ ΚΟΣΜΟΥ

ΟΙ ΑΦΗΡΗΜΑΔΕΣ ΤΟΥ ΑΝΕΣΤΗ ΑΝΕΣΤΙΑΗ

Τοῦ κ. Τ. ΑΥΛΩΝΙΤΗ

ποὺ εἶνε καὶ τὰ πιὸ νόστιμα.

Ἐνα πρωὶ τοῦ τηλεφώνησαν πῶς εἶχε πεθάνει μιὰ νέα φυματικὴ πού τὴ συμπαθοῦσε πολὺ καὶ εἶχε κάνει ὅ,τι τὸ δυνατό γιὰ νὰ παρατείνῃ τὴ ζωὴ της.

Ἡ εἰδήσις τοῦ θανάτου της τὸν στενοχώρησε πολὺ καὶ βγῆκε στὸ μπαλκόνι του. Στὴν ἀπέναντι γωνιά, ἕνας ἀνθοπώλης εἶχε ἐκθέσει τὸ ἐμπόρεμά του, θαυμάσια λουλούδια κάθε εἴδους. Ὁ Ἀνέστης Ἀνεστίδης σκέφθηκε νὰ πάρῃ ἀρκετὰ ἀπ' αὐτὰ καὶ νὰ τὰ στείλῃ στοὺς γονεῖς τῆς ἀτυχῆς νέας γιὰ νὰ τὰ σκορπίσουν στὸ φέρετρό της. Μ' αὐτὴ τὴ σκέψι, κάλεσε τὸν ἀνθοπώλη καὶ τοῦ παρήγγειλε μιὰ μεγάλη ἀνθοδέσμη ἀπὸ τὰ καλύτερά του λουλούδια.

Ὡστόσο, ὥσπου νὰ ἐτοιμάσῃ ὁ ἀνθοπώλης τὴν ὠραία ἀνθοδέσμη, ἄλλη πελάτισσά του πού τὴ συμπαθοῦσε κι' αὐτὴ—συμπαθοῦσε ὅλες τὶς πελάτισσές του ὁ Ἀνέστης Ἀνεστίδης—τοῦ τηλεφωνοῦσε πῶς θὰ παντρευόταν τὴν ἴδια ἐκεῖνη ἡμέρα καὶ πῶς θὰ πῆγαινε νὰ ἐγκατασταθῇ σ' ἕνα πραγματικὸ κουκλόσπιτο, πού τὸ εἶχε ἀγοράσει σὲ τιμὴ εὐκαιρίας.

Ὁ Ἀνέστης Ἀνεστίδης ξαναβγῆκε στὸ μπαλκόνι του καὶ φώναξε στὸν ἀνθοπώλη:

—Ἐ! Ψί! Δυὸ ἀνθοδέσμες!

Σὲ λίγο εἶχε δυὸ θαυμάσιες ἀνθοδέσμες. Ἰδίως κι' ἀπαράλλακτες. Πῆρε ἀπὸ τὸ συρτάρι του δυὸ ἐπισκεπτήριά του, ἔγραψε ἀπὸ λίγες λέξεις στὸ καθένα, τὰ καρφίτσωσε στὶς δυὸ ἀνθοδέσμες καὶ τὶς ἔστειλε στὰ δυὸ σπίτια. Μὲ τὴν ἀφρημάδα του ὥστόσο, ἔκανε κάποιο μικρὸ λάθος. Ἐτοί ἔφθασε στὸ σπίτι τῆς πεθαμένης ἡ σημείωσι: «Εὐχομαι τὸ μελλοντικόν σας βίον ἀνθόσπαρτο καὶ κάθε ἀνεση

στὴ νέα σας κατοικία» καὶ στὸ σπίτι τῆς νύφης τὴν ἀνθοδέσμη μὲ τὴ σημείωσι: «Δέξου τὰ νεκρολούλουδά μου πού τὰ συνοδεύει ὁ μεγάλος μου πόνος».

Μιὰ μέρα, παραμονὲς ἐκλογῶν τοῦ ἱατρικοῦ Συλλόγου, ὁ Ἀνέστης Ἀνεστίδης κάθησε μὲ τρεῖς ἄλλους γιατροὺς σ' ἕνα συνοικιακὸ καφενεῖο καὶ ἄρχισε ν' ἀγορεύῃ μὲ φανατισμὸ ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου προέδρου πού ὑπεστή-

ριζε. Χείμαρρος ἡ γλῶσσα τοῦ! Ἀκαταμάχητα τὰ ἐπιχειρήματά του! Στὸ ἀναμεταξύ ἔρχεται τὸ γκαρσόνι νὰ πάρῃ παραγγελία. Οἱ τρεῖς ἄλλοι γιατροὶ παρήγγειλαν ἀπὸ ἕνα καφέ. Οἱ δυὸ τοὺς παρήγγειλαν βαρεῖς-γλυκεῖς. Ὁ τρίτος τὸν παρήγγειλε σκέτο. Ὁ Ἀνέστης Ἀνεστίδης διέταξε... ἕνα ποτήρι νερό!

—Δὲν παίρνετε ἕνα καφεδάκι κύριε Ἀνεστίδη; ρώτησε ἕνας ἀπὸ τοὺς τρεῖς.

—Εὐχαριστῶ πολὺ. Σπανίως βάζω καφέ στὸ στόμα μου.

Καὶ συνεχίζει τὴν προπαγάνδα του γιὰ τὸν ὑποψήφιο πού ὑπεστήριζε. Τὸ γκαρσόνι φέρνει ἕνα μικρὸ στρογγυλὸ

δίσκο μὲ τρεῖς καφέδες. Συνεχίζων τὴν ἀγόρευσί του ὁ Ἀνέστης Ἀνεστίδης παίρνει ἀφρημένος τὸ ἕνα φλυτζάνι καὶ τὸ φέρνει στὰ χεῖλῃ του. Οἱ ἄλλοι συνεννοοῦνται... μὲ ὀφθαλμίες! Αὐτὸς μιλάει καὶ πίνει καφέ! Ἀδειάζει ἔτσι τὸ φλυτζάνι. Ὁ πλαϊνὸς του γυρίζει λίγο τὸ στρογγυλὸ δισκάκι καὶ ἀγορεύων ὁ Ἀνέστης Ἀνεστίδης βάθει χέρι στὸ δεύτερο φλυτζάνι. Τὸ ἀδειάζει κι' αὐτό! Ὁ πλαϊνὸς του γυρίζει πάλι τὸ δισκάκι. Ὁ τρίτος καφὲς εἶναι ὁ σκέτος! Τὸν πίνει καὶ τὸν τρίτο! Χωρὶς νὰ κάνῃ τὸν παραιμικρὸ μορφασμό!

—Μὰ κύριε Ἀνεστίδη! λέει ὁ πλαϊνὸς του πού μόλις συγκρατοῦσε τὰ γέλια του. Τόση ὥρα μιλάτε. Νὰ σὰς διατάξουμε ἕνα καφεδάκι;

—Ἀ! Εὐχαριστῶ πολὺ! Σπανίως βάζω καφέ στὸ στόμα μου!

ΤΑΣΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ

Ο ΚΑΛΟΠΛΗΡΩΤΗΣ

—Γιατρέ μου ἦλθα νὰ μοὺ πῆτε τί σὰς ὀφείλω.

—Δὲν ἦταν μεγάλη βία...

—Ἀ! Γιατρέ μου! Ἐγὼ εἶμαι φιλότιμος ἄνθρωπος! Φτωχός, ἀλλὰ τίμιος! Τί σὰς ὀφείλω;

—Δέκα βίζιτες.

—Ὁραῖα! Μένουν ἑννέα.

—Πῶς μένουν ἑννέα;

—Σὰς ἔκανα σήμερα τὴν μιὰ. Ἐπὶ ἑννέα ἀκόμη ἡμέρας θὰ σὰς κάνω ἀπὸ μιὰ βίζιτα. Ἐτοί σὲ δέκα μέρες θὰ εἶμαι ἐν τάξει ἀπέναντί σας. Πῶς; Εἶμαι καλοπληρωτὴς ἐγώ.

Ὅταν πρόκειται νὰ χορηγήσετε

ἕνα

παυσίπονον

τὸ

ΚΑΛΜΟΛ

θὰ σὰς ἱκανοποιήσῃ πάντοτε

EVELPIN DECAL

Ἀριετα ἀποτελέσματα

EVELPIN
Ἀριετα ἀποτελέσματα

ΤΑ ΕΥΘΥΜΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΩΝ

ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟ ΤΟΥ ΤΑΝΤΑΛΟΥ

Του κ. ΣΤ. ΒΟΣΥΝΙΩΤΗ

νας γνωστός παθολόγος, ο κ. Συνταγόπουλος, εξετάζει προσεκτικά και επί μακρόν τον άρρωστο πελάτη του κ. Ποτηρομεζαϊδήν, του γράφει μία συνταγή και του λέγει με όση δυνατή σοβαρότητα:

—Φίλε μου δεν σε βλέπω καλά.
—Μή με τρομάξεις γιατρέ μου.
—Δε θέλω να πω πώς ή κατάσταση σου είναι απελπιστική, αλλά μπορεί και να γίνει αν δεν λάβεις τα μέτρα σου. Φαίνεται πως σου άρεσει πολύ το ποτηράκι.

—“Ε, πίνω τα σχετικά μου...
—Και τα μεζεδάκια...
—Πάει κάτω το ποτηράκι αν δεν υπάρχει το απαραίτητο μεζεδάκι;
—Θα τα κόψης λοιπόν όλα αυτά αν θέλεις να επανακτήσης την υγεία σου. Υποπεύομαι πως έχεις ούρια, Νά μου φέρης τα ούρα σου να τα εξετάσω, μολονότι είμαι βέβαιος πως έχεις. Και αν δεν έχεις, σφαλώς θα κάνης αν δεν μ' ακούσης. Και ξέρεις: Η ούρία δεν άστειεύεται!

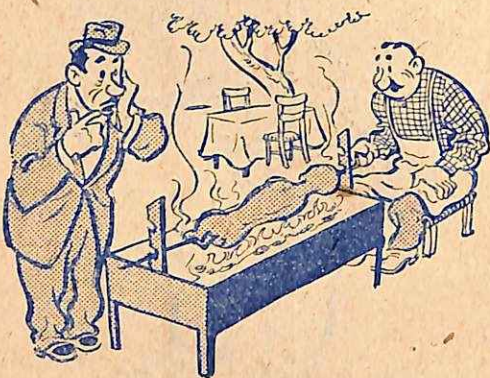
—Τί να κάνω γιατρέ μου;
—Είπαμε. Αύριο θα μου φέρης τα ούρα σου και θάλθης μεθαύριο να πάρης το πόρισμα της εξέτασεως. Έν τω μεταξύ ούτε σταγόνα οίνοπνευματώδων, ούτε σταγόνα κρασί. Προσοχή και στην τροφή σου. Απαγορεύονται οι σάλτσες, τα τηγανητά, τα καρυκεύματα, οι μουστάρδες, τα πιπέρια, τα αλίπαστα.

—Τί να τρώω γιατρέ μου;
—Χόρτα, κρέμες, γαλακτερά, φροδοτά, κανένα ζουμάκι, κανένα πουρεδάκι, ρυζάκι χωρίς σάλτσες, κανένα μακαρονάκι με φρέσκο βούτυρο. Πάρε και αυτά τα χάπια. Τρείς φορές την ημέρα από τρία μετά το φαγητό. Προσοχή! “Αν δεν κάνης όπως σου είπα, θα πιάς επί τα χείρω!...”

“Ο φουκαράς ο κ. Ποτηρομεζαϊδής βγήκε από το ιατρείο απληπισμένος, Άκοιός έκει, ούρία! Ποι πήγε και τη βρήκε αυτή την άριστοκρατική πάθησι! Δε τοι έρχόταν καμιά σκωλοκοειδίτις που θεραπεύεται με λίγη πενικιλίνη ή καμιά φυματίωση που θεραπεύεται με λίγη στρεπτομυκίνη! Ούρία! Τί κεραμύδα ήταν αυτή! Γαλατάκι! Τί θάλεγαν στην παρέα του αν τον έβλεπε κανένας μέσα... σε

γαλακτοπωλείο; Πάλι καλά που δεν ήταν υποχρεωμένος να τρώη λουκουμάκια! Αλλά αυτό είναι το μαρτύριο του Ταντάλου!

Αυτά σκεπτόταν καθώς άφηρημένος βάδιζε μηχανικά και σαν υπνωτισμένος όταν μία έρεθιστική μυρωδιά τον σταμάτησε απότομα. Χωρίς να το καταλάβη, τα βήματά του τον είχαν φέρει στις ψησταριές!... Δεξιά του κάποιο ντονέρ σε σχήμα κολοσσικής σβούρας στριφογύριζε, σκορπώντας μεθυστικά αρώματα και άριστερά του κάποιο δλόπαχο και ροδοκόκκινο γουρουνόπουλο σουβλισμένο, έρριχνε στη θράκα δείγματα των ηθασαυρών που έκρυβε μέσα από το ξεροψημένο τομαράκι του. Μεγάλος ο πειρασμός

για ένα άνθρωπο που ήταν υποχρεωμένος να φάη πουρεδάκι! Για λίγες στιγμές προσεπάθησε να περιφρονήσει και το ντονέρ και το γουρουνόπουλο και να συνεχίση το δρόμο του. “Ελα όμως που τον κυνηγούσαν όλα εκείνα τα αρώματα! Τι μαρτύριο! Στο τέλος υπέκυψε στον πειρασμό, αλλά υπέκυψε υπό όρους! Θά διέταζε μία μερίδα γουρουνόπουλο, αλλά δεν θα το κατάπινε. Θά το μασούσε... και θα το έφτυνε! Το ίδιο θάκανε και με το κρασί! Θά έπλενε μόνο τα χείλη του. Θάβρεχε τη γλώσσα του, αλλά δεν θα πινε κόμπο! Θά το έφτυνε κι αυτό το αναθεματισμένο!

Μ' αυτή την απόφαση που συμβίβαζε κάπως τα πράγματα, ο φουκαράς ο κ. Ποτηρομεζαϊδής στρογγυλοκάθησε σ' ένα τραπέζακι και διέταξε μία μερίδα γουρουνόπουλο και ένα κατασταράκι.

“Υστερα από λίγο είχε μπροστά του το γουρουνάκι και το κατασταράκι. Για αρκετές στιγμές τα κύτταξε

σκεπτικός. “Από ποιό νάρχιζε: Από το γουρουνόπουλο ή από το άθνατο ρετσίνατο; Σάν το περίφημο γαϊδούρι του Μπουριντάν έμενε σαν αναποφάσιτος. Πρώτα θά ίκανοποιούσε τη δίψα του ή πρώτα την πείνα του; Έν τέλει άρχισε από το γουρουνόπουλο. Έβαλε την πρώτη μπουκιά στο στόμα του και τη μάζησε καλά άποφασισμένος να μη την καταπιή! Αλλά... φτυνόταν τέτοιο πράγμα; “Αποθανέτω ή ψυχή μου μετά των Ιατρικών συμβουλών! Δεύτερη μπουκιά είχε την ίδια τύχη. Τρίτη μπουκιά κατέβη, κε σχεδόν άμασητή! Έφθασε έτσι στα κοκκαλάκια. Νά τα πετάξη! Προτιμούσε να πετάξη το πηρούνι!

Κατά στανική ώστόσο σύμπτωση, έτυχε εκείνο το βράδυ να περνά από τις ψησταριές και ο παθολόγος κ. Συνταγόπουλος που, μόλις τον είδε να καταβροχθίζει με λαιμαργία ό,τι είχε άπομείνει από τη μερίδα του, τον πλησίασε με ύφος ιεροεξεταστού:

—Συ έδω! Γουρουνόπουλο της σουβλας! Τί κάνεις δυστυχισμένε;

—Κάνω αυτό που μου είπατε γιατρέ μου: Πηγαίνω επί τά... χοίρω!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΒΟΣΥΝΙΩΤΗΣ

Φαρμακοποιός

ΛΟΓΙΑ ΣΤΑΡΑΤΑ

“Ο γιατρός Α. Δ. είχε ένας δαυμάσιος τύπος άλλτρούιστο. Πρόθυμος πάντοτε να βοηθήση όποιοδήποτε άρρωστο. Όστόσο, μία νύχτα, τον ξύπνησε κάποιος.

—Γιατρέ, ντυθήτε να πάμε να δητέ τον άδελφό μου. Έχει δυνατούς πόνοους στο στομάχι. Δεν είναι μακριά...

“Ο γιατρός έριξε μία ματιά στον έπισκέπτη του. Κοστούμιό στην τρίχα, καραμπογιά στους κροτάφους, δαχτυλίδι μάρκα «με δάμψωες», χρυσό χρονόμετρο στο άριστερό, κοιλιά 1,25, πορτραίτο μαυραγορίτη!

—Έχεις λεφτά;

—Λεφτά; Για λεφτά δά μιλήσουμε τώρα γιατρέ; Λεφτά νά δη το μάτι σου!

—Πληρώνεις καλά;

—“Όσα ζητήσης και με το παραπάνω!

—Άφου είναι έτσι, πήγαινε να πάρης τον άπέναντί μου γιατρό γιατί εγώ είμαι πολύ κουρασμένος για να θώ τέτοια ώρα να έπισκεφθώ άρρωστο... που έχει να πληρώση! “Αν έπρόκειτο για κανένα φουκαρά, δά έτρεχα.

ΓΙΑ ΤΟ ΟΡΦΑΝΟ

Φαρμακοποιός διατηρών φαρμακείον εις τον Πόρον μας άπέστειλε το ακόλουθο ώρατο άνέκδοτο.

—Κάποτε, μία γυναίκούλα του λαού μου έφερε μία συνταγή στην όποια, μεταξύ άλλων φαρμάκων, άνεγράφετο και ένα τέταρτο γραμμαρίου στρυχνίνης.

“Ηρχία την έκτέλεση της συνταγής, ενώ ή γυναίκούλα του λαού παρηκολούθει αυτήν με έξαιρετική προσοχή ώσάν να ήθελε να βεβαιωθεί... διά την εύσυνειδησίαν μου!

Έν τέλει, πήρα από το έρμάρι μου το μπουκαλάκι με τη στρυχνίνη, έκοψα με το ψαλίδι μου δύο χαρτάκια κατά τρόπον ώστε να μη είναι το ένα ούτε κατά χιλιοστό του γραμμαρίου βαρύτερο του άλλου, πήγα στη μικρή ζυγαριά και άρχισα μετά φόβου Θεού και πίστωσης το ζύγισμα του τρομερού δηλητηρίου.

“Ομολογώ ότι το χέρι μου έτρεμε εκείνη τη στιγμή. Διάβολε! Στρυχνίνη ήταν!

Φαντασθήτε τώρα την κατάπληξίν μου, όταν έαφνικά άκουσα τη γυναικούλα του λαού να μου λέγη καταγνακτισμένη:

—Τί τρέμει το χέρι σου βρε ταϊφούτη! Για ένα όρφανό είναι! Βάλε λιγάκι περισσότερο!

Ο ΝΕΟΠΛΟΥΤΟΣ

“Ο νεόπλουτος κ. Τυχράκιος άφίνει τη γυναίκα του στην πλάς για να πιή ένα καφεδάκι στο πλησιέστερο καφενετό.

“Όταν επέστρεψε ύστερα από μισή ώρα, είδε κόσμο συγκεντρωμένο.

—Τί είναι; Τί συμβαίνει;

—Δέν βλέπετε; Μία γυναίκα που την έβγαλαν μισοπνιγμένη.

—Μά... Είναι ή γυναίκα μου! Και τί της κάνουν τώρα;

—Τεχνητή άναπνοή!

—Τεχνητή; Νά της κάνουν φυσική! Πληρώνω όσα ζητήσουν!

ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ

“Επισκέπτης της Άμερικης, κάποιος Άθηναίος δημοσιογράφος, βλέπει μία μέρα ένα μικρό σπιτάκι, μία πολυκατοικία δηλαδή πέντε όρόφων, της όποιας και οι πέντε όροφοι ήσαν πιασμένοι από γιατρούς! “Η περιέργεια τον υποχρεώνει να κάνει τη βόλτα του σ' αυτήν και μπαίνει στο κατάμεστο από έπισκέπτες άσανσέρ. Το άσανσέρ σταματάει στο δεύτερο όροφο, και ο γκρούμ, ένας ήλικιωμένος Γάλλος, φωνάζει:

—Δεύτερος όροφος! Σπασίματα κοκκάων, έξαρθρώσεις, έξαγωγή δύόχαν, όμορφες νοσοκόμες!...

Δυό έπισκέπτες έξέρχονται και το άσανσέρ άνεβγινει στο τρίτο πάτωμα για να άκουσθ ή και πάλι ή φωνή του γκρούμ:

—Τρίτο πάτωμα! Χειρουργεία! Έγχειρήσεις παντός είδους. Χειρουργοί πανάκριβοι. Άναισθησία πλήρης!

Στο τέταρτο πάτωμα ο γκρούμ φώναζε άνοίγοντας τη πόρτατο άσανσέρ:

—Τέταρτο πάτωμα! Ένέσεις, χαμόγελα, άφαιμάξεις και άφαιμάξεις πορτοφολίων!

“Ο Άθηναίος δημοσιογράφος άπορούσε τί θα άκουγε στον πέμπτο όροφο, όπου ήσαν τά μαγευτήρια. Δεν περιμένε επί πολύ:

—Πέμπτος όροφος! Μαιευτήρια! Τελευταία δημιουργία!

ΤΟ ΕΙΧΕ ΜΠΟΛΙΑΣΕΙ!

“Ο διανομέυς του Ταχυδρομείου εισερχόμενος στο μικρό αγρόκτημα, βλέπει κατατρομαγμένος ένα τρομερό μανδρόσκυλο που τρέχει με έπιθετικές διαθέσεις έναντίον του.

Πανικόβλητος τρέχει ν' άνεβη σ' ένα δένδρο, καλώντας τους πάντας εις βοήθειάν του, όταν άκούη μία γυναίκα να του φωνάζη από το παράθυρο:

—Μή φοβάσαι! Το μπολιάσαμε για τη λύσσα!

ΕΦΑΓΕ ΤΗ ΣΥΝΤΑΓΗ...

—Γιατρέ μου, το φάρμακο το πήρα καθώς μου το πρόσταξες... σε δυό δόσεις... μά δε μ' ένήργησε μίτι...

“Ηταν ή εποχή που, ως καθάρσιο προχειρότατο, μεσουρανούσε ο “Υποχλωρίσχος “Υδράργυρος, το Καλόμελι (CALOMEL) των αρχαϊζόντων 0.50 μισό γραμμόριο σε δυό σκονάκια (κατά ήμίων) σέκετο, ή με Σάκχρυν Λάκτις Q.S. (Κάδντουμ Σάτις), και ο Γιατρός του είχε δώσει τη στερεότυπη Συνταγή της μόδας. Άπορώντας λοιπόν τον έρωτά:

—Μά δεν είναι δυνατόν... πώς; δηλ...

—... Νά Γιατρέ μου... το χωρτάκι που μουδωκες, τσάχισα οτά δ' ο. Έφαγα το μισό, και μετά μισή ώρα πήρα και το άλλο μισό, άκριβώς όπως μου το παρήγγειλεις... αλλά τίποτε... περίεργο...

“Ιατρός Δ. Σ.

ΑΔΙΚΟ ΕΙΧΕ;

Στο ψυχιατρείο, μία άλλτρούιστρια έπισκέπτρια προσφέρει στους φρενοβλαβείς σοκολατάκια και σιγαρέττα.

—Πόσα κυρία μου μπορώ να πάρω; ρωτάει ένας από τους τροφίμους.

—Δυό σοκολατάκια και δυό σιγαρέττα.

—“Ε! τότε θα πάρω από τέσσερα. Τά δικαιούμαι. Ξέρετε, πάσχω από... διπλή προσωπικότητα.

ΚΑΛΑ ΝΑ ΠΑΘΗ!

Κατά τη διάρκεια μιάς διαλέξεως πολεμίου των οίονοπνευματώδων ποτών, που έλαβε χώραν στη Νορμανδία, ο άγορητής, για να άποδείξη τις όλέθριες συνέπειες της χρήσεως του αλκοόλ, έδωσε σε ένα γουρουνάκι να πιή μισό μπουκάλι παλαιού κονιάκ που το είχε άνακατέψει με άλλα τρόφιμα “Υστερα από λίγο το γουρουνάκι έπεσε, τινάχτηκε λίγο και ψόφησε!

—Καλά να πάδη! φώναξε κάποιος από τους άκροατάς. Το καλό κονιάκ δεν το έχουμε για τα γουρουνία!

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ συμφώνως τφ άρθ. 6 § 1 του Α. Ν. 1092/1938

Έκδότης - Διευθυντής

ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Πατησίων 168

■

Προϊστάμενος Τυπογραφείου

ΟΜΗΡΟΣ Γ. ΓΙΟΥΣΜΑΣ

Βάχου 10

Hemagol
ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΝ ΕΜΜΗΝΑΓΩΓΟΝ ΣΚΕΥΑΣΜΑ

CALCIOVITAMINE
Δεδοκιμαμένης αποτελεσματικότητας

ιτήσεις κυριο-
λεκτικώς κου-
κουλωμένος
και έντυπα
διαφόρων αρ-
χών, που του
ζητούσαν διά-
φορα πιστο-
ποιητικά για
τους άρρω-
στους του, ένας γιατρός των κοινο-
νικών ασφαλίσεων εις το Σούφοκ έστειλε
την κατωτέρω έγκύκλιο στους πεντα-
κοσίους ήφαλισμένους του τομέως του:

1ο) "Αν είδατε φαλακρός μπορεί να
σας δώσω ένα πιστοποιητικό για να
σας δοθή μιά περούκα.

2ο) "Αν είδατε παχύσαρκος και θέ-
λετε να αποκτήσετε γραμμή, μπορώ
να ειδοποιήσω την επιτροπή διανομής
τροφίμων να λιγοστέψη τις μερίδες σας.

3ο) "Αν θέλετε περισσότερο κρέας,
ούτσου, γάλα, σοκολάτα, ζητήσατε ένα
έντυπο για να το συμπληρώσετε. Έχω
χιλιάδες.

4ο) Δε σας έπαρκει ή δεν ζίνη; Ούτε
έμένα.

5ο) Δε μπορείτε να εργάζεστε σα-
ραντατέσσερις ώρες την εβδομάδα;
Να μεριμνήσω για καμιά άδεια με
πλήρεις αποδοχές.

6ο) Μήπως θέλετε να ψηφίσετε έξ
αποστάσεως στις προσεχείς εκλογές;
Θά κάνω ό,τι το δυνατόν για να γίνη
το δέλημά σας.

7ο) Μήπως ή πεδερά σας σας κάνη
αφόρητη τη ζωή γιατί θέλει να κάνη
καγένα ταξιδάκι; Νά της δώσωμε
ένα εισιτήριο για τη ζούγκλα.

8ο) Μήπως θέλετε να αποκτήσετε
ένα μπέμπη; Νά σας στείλω να συμ-
πληρώσετε το έντυπο 24 Α'.

9ο) Μήπως είδατε άρρωστος; Για τ' έ-
νομα του Θεού! Κυτάξτε πώς δά τα
καταφέρετε μόνος σας να γίνετε καλά,
γιατί είμαι πολύ άπασχολημένος με
την εξέταση και την υπογραφή όλων
αυτών των πιστοποιητικών και των αι-
τήσεων.

ΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΜΙΚΡΟΥΛΑΣ

Ο επισκέπτης: Είναι μέσα ό για-
τρός;

Η μικρή κορούλα του: "Οχι κύριε.
Πήγε να κάνη μιά έγχειρησι σκωλη-
κοειδίτιδος.

Ο επισκέπτης: Έγχειρησι σκωλη-
κοειδίτιδος; Τι είνε αυτό;

Η μικρούλα: Αυτό είνε δυό έκ-
τομμύρια, κύριε.

Η ΚΑΤΑΦΡΟΝΕΜΕΝΗ

"Ατυχη εις τον έρωτα
πόθησε νειό, πόθησε γέροντα
χωρίς να επιτύχη.
Καταραμένη τύχη!

Πώς οι άλλες τὰ βολεύουν
για να θρουν ό,τι γυρεύουν
και αυτή δέ την κυττάζουν,
μὰ τή βλέπουν και καγχάζουν;

Τ' ήθελε στον κόσμο νάρθη;
Κι' ό Θεός μεγάλη λάδη
κάνει στα γεράματά του.
"Η μήπως είν' καμώματά του;

Στο τέλος αποφάσισε
τον κόσμ' αυτό ν' αφήση.
"Αφού την περιφρόνησε
να τον περιφρόνηση.

Και για να εύρη θάνατο
γλυκό και ξαφνικό,
πήρε... άρσενικό!

T. A.

Κατά της δυσκοιλιότητος
και ως καθαρτικό συν-
στατά τα κουφέτα

NORMOLAX

Ουδέν το κοινόν έχουν με τις
καθαρτικές μαστίχες που περιέ-
χουν άπλως φαινολφθαλεΐνην.

Τα κουφέτα NORMOLAX
έχουν ειδικώς μελετηθείσαν σύν-
θεσιν, και είνε τόσο εύχαραστα
στή γεύσι που είνε αδύνατον να
καταλάβη κανείς πως παίρνει κα-
θαρτικό. Πιπιλίζονται ή τρώγον-
ται όπως τα κουφέτα του γάμου

NORMOLAX

ΛΟΓΙΑ ΣΟΦΑ

Το χρήμα είνε παυσίπονο αλλά όχι
και αποτελεσματικό φάρμακο. Μας δίνει
την τροφή, αλλά όχι και την όρεξη μας
δίνει τα φάρμακα, αλλά όχι και την
ύγεια μας δίνει σχέσεις, αλλά όχι και
φίλους μας δίνει στιγμές ή και ώρες
χαράς, αλλά όχι και την εύτυχία.

ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΟ

Το τηλέφωνο ξυπνάει το γιατρό
Α. Ί. στις τρεις το πρωί.

Μαχμουρλής πηγαίνει στο τηλέφω-
νο και παίρνει το ακουστικό.

—Λέγετε!
—Γιατρέ μου, ακούγεται μιά γυναι-
κεία φωνή από την άλλη άκρη του
σύρματος. τὸ παιδί μου είχε άποκοιμη-
θῇ με άνοιχτό τὸ στόμα και μῆκε ἔ-
να ποντικάκι στην κοιλιά του. Τί να
κάνω;

—Δώσατέ του να καταπιῇ και μιά
γάτα! άπαντάει, κρεμώντας έκνευρι-
σμένος τὸ ακουστικό.

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΣ

Ο Λαρυγγολόγος: Ο λαϊμός σας
είναι σε άσχημα χάλια. Είσαθε μου-
σικός;

Ο άρρωστος: Μάλιστα. Παίζω στη
φιλαρμονική του Δήμου.

Ο Λαρυγγολόγος: Αυτό είναι! Εί-
σαθε υποχρεωμένος ν' αλλάξετε έπάγ-
γελμα. Τί όργανο παίζετε;

Ο άρρωστος: Ταμπούρλο!

ΠΡΟΣΕΚΤΙΚΗ ΣΥΖΥΓΟΣ

Ο κ. Όνούφριος Άθηνίδης ροχαλί-
ζει. Ποιός Εέρει τί όνειρα βλέπει! Η
γυναίκα του κυττάζει τὸ ρολόϊ. Είναι
μεσάνυχτα άκριβῶς. Τὸν σκουντάει
λοιπόν, τὸν ξυπνάει και τὸ λέγει με
γλυκύτητα:

—Είναι μεσάνυχτα άγάπη μου. Πρέ-
πει να πάρης τὸ ύπνωτικό σου!.

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Ίατρον κ. Μ. Εύκλειδην, Ρέθυμνον.—
Συνεργασία σας έλήφθη και δημο-
σιεύεται. Συνεχίσατε. Εύχαριστοῦμεν.

Ίατρον κ. Θ. Σακκῶν Μυτιλήνην.—
Συνεργασία σας δημοσιεύεται. Εύχα-
ριστοῦμεν δι' ένθαρρυντικά σας λό-
για και ενδιαφέρον. Όσον άφορᾷ Κά-
δαμὸν σκοπεῖομεν να τὸν άναστή-
σωμεν.

Ίατρον Γ. Κ. Α. Αθήνας.— Εύχαρι-
στοῦμεν δι' ενδιαφέρον σας. Πολύ καλὸ
τὸ κομμάτι πὸ μᾶς έστείλατε, αλλά
πολύ βαρὺ γιὰ τὸ περιοδικό μας. Στεί-
λατέ μας κάτι τὸ εύθυμο. Μερικά ά-
νέκδοτα.

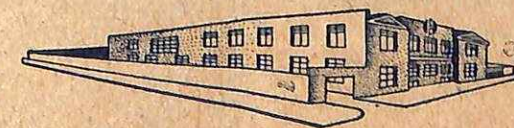
Φαρμακοποιὸν Δ. Κ. Α. Αθήνας.—Τὸ
κομμάτι πὸ μᾶς έστείλατε έχει δημο-
σιευθῇ στο Σαλόνι μας πρὸ τοῦ πο-
λέμου. Στείλατε άλλο. Εύχαριστοῦμεν.
T. A.

(Συνέχεια έκ τῆς 2ας σελίδος)

ΟΝΟΜΑ ΙΔΙΟΣΚΕΥΑΣΜΑΤΟΣ	ΣΥΝΘΕΣΙΣ	ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΑΙ ΕΑΝΔΕΙΞΕΙΣ	ΜΟΡΦΗ	ΟΔΗΓΙΑΙ
RHÉO- CHOLINE	Sulfate de magnésie dess. Peptones de viande, d'œuf et de poisson. Cynara Sco- lymnus (Extrait d'artichaut) Υπερέχει των παραπλ.ξένων ως περιέχον 3 πεπτόνας και επί- πλέον εκχύλισμα Artichaut	Χολολιθίαις. Ίκτερος. Χολοκυστίτις υποξεία και χρονία. Ύπεραιμία ή- πατος. Χρόνια χολαγγειίτιδες. Ήπα- τίτιδες θερμών χωρών	Κοκκία (granul.)	1-3 κοχλιάρια του καφέ ήμερησίως έντός 1)2 ποτηρίου θερμού ύδατος Μετά ταῦτα κατάκλις επί 1)4 τῆς ώρας επί τοῦ δεξιῦ μέρους.
SEDO- FLORINE	Passiflora Incarnata. Ballo- te. Anemone pulsatille. Saule blanc. Crategus Oxyacan- tha.	Τὸ αποτελεσματικώτερον των γενικῶν άντινευρικών σκευασμῶν. Άσπνία. Νευ- ροφυτικαὶ διαταραχαί. Συμπαθητικοτο- νία. Άγχώδεις καταστάσεις. Παλμοί. Σπαστικαὶ καταστάσεις.	Ύγρον εὐ- χαρίστου γεύσεως	1-3 κοχλιάρια του καφέ ή και περι- σώτερα ήμερησίως
SÉDOPUL- MINE	Sulfogaiacolate de potasse. Codeine phosph. Benzoate de Soude. Lobélie. Aconit. Eau de Laurier-cérise. Tolu.	Γρίπη. Τραχειίτις. Όξεία βρογχίτις. Χρόνια καταρροή των ὀρυγχῶν. Κοκ- κύτης. Άσθμα. Βρογχοπνευμονία πνευ- μονικαὶ φυματίώσεις	Σιρόπιον	3 κοχλιάρια του καφέ ή σούπας ή και περισσότερα ήμερησίως
SEPSIO- DINE	Iodobenzomethylformine	Χρόνιοι ρευματισμοί. Άρθρίτιδες. Νευ- ραλγία και νευρίτιδες. Έρπης ζωστήρ. Ίσχιάς. Λοιμώδεις νευρικοῦ συστήμα- τος. Στηθάγχη κλπ.	Φύσιγγες των 5 c.c.	1-2 ἐνέσεις των 5 cc. ἐνδοφλεβίως ή ἐνδομυϊκῶς καθ' ἐκάστην Τελείως ἀνεχταί. Οὐδεμία ἀντίδρασις.
STHÉNOL ELIXIR	Arrhénal. Gl ycérophosphate de Soude et de Chaux. Manganese. Extraits to- niques divers.	Έξαντηνικαὶ καταστάσεις. Άναιμία. Λευχαιμία. Ύπερκόπσις. Χλώρωσις. Ανάρρωσις. Τὸ καλλίτερον διεγερτικόν τῆς ὀρέ- ξεως.	Φιαλίδια των 350 gr.	3 ποτηράκια του λικέρ τῆς ἡμέ- ρας πρὸ των γευμάτων. Παιδιά: ἀνά 1)2 ποτηράκι τῆς ἡμέρας
TONO- CARDOL Gouttes Ampoules	Σταθερόν διάλυμα Pentamé- thylénététrazole, οὐδέν τὸ κοινόν ἔχον με τὰ ἄλλα παρα- σκεύασματα τῆς συνθετικῆς καφουράς.	Καρδιακή ἐκλυσις. Καρδιακή ἐξασθέ- νησις και ή ἐξ αὐτῆς προφύλαξις κα- τά τὴν διάρκειαν λοιμωδῶν νόσων: γρίπης, βρογχοπνευμονίας, τύφου κλπ.	Amp. 1 c.c. Φιαλί- δια των 10 gr.	Σταγόνες: 20. 3-4 φορές ήμερησίως Παιδιά: 1)2 δόσεις 1 φύσιγγε υποδορ. ἐνδοφλεβ. ἐνδομυϊκ. ήμερησίως ή και περισσότερον
TONOSE- RUM	Méthylarsenate de Fer. Ca- cod. de Soude et de Man- ganèse. Glycerophosphate de Soude. Sérums phys.	Άναιμία. Λευχαιμία. Χλώρωσις. νευ- ρασθένεια. Ύπερκόπσις. Άδυναμικαὶ καταστάσεις. Ανάρρωσις	Φύσιγγες των 5 c.c.	1 ἐνέσεις ἐνδομυϊκῶς, καθ' ἐκάστην
VITAPHAN Ampoules Tablettes	Acide Phenylchinolin Carb. Sodique, Salic. de Soude. Vitamine B ¹ Τὰ δισκία περιέχουν κωδεΐνην.	Όξεία ὀδρική αρθρίτις. Όξείς και χρόνιοι ρευματισμοί. Ίσχυαλγία. Νευ- ραλγία. Νευρίτιδες. Όσφυαλγία. Γο- νοχ. αρθρίτις	Φύσιγγες δι' ἐνδοφλ. 10 c.c. Δισκία.	Ampoules 5-10 cc. ήμερησίως ἐν δοφλεβίως ή ἐνδομυϊκῶς Δισκία 1-3 ήμερησίως μετὰ τὰ γεύ- ματα
HÉPA- TRAT & FERRO HÉPATRAT	Ήπατικόν εκχύλισμα γνωστῆς άντιαναιμικῆς ἐνεργείας.	Άναιμία πάσης φύσεως	Φύσιγγες των 2 c.c. Σιρόπιον	Μόνον ἐνδομυϊκῶς, 1 amp. καθ' ἡμέ- ραν. Σιρόπιον: 1-2 κοχλ. σούπας καθ' ἡμέραν εις ποτήριον ύδατος, καθ' ὅδη- γίαν ἱατροῦ.
SPASMO- LYSIN	Phénobarbital Hyoscyami- ne sulf. Atropine sulf. Hyo- scine brom.	Έξαιρετικόν ἀντισπασμωδικόν. Ρυθμι- στικόν του παρασυμπαθητικοῦ. Παιδι- κὸς πυλωρόσπασμος. Κωλίτις. Διάρ- ροια. Χολοκυστίτις. Κωλικὸς του νε- φροῦ. Πρώρος ἐκσπερμάτωσις. Βρογχι- κὸν άσθμα. Στηθάγχη. Ἐπιληψία	Δισκία.	1-6 δισκία ήμερησίως ἀνευ τοξικοῦ φαινομένου ἀναλόγως τῆς υποδείξεως του ἱατροῦ

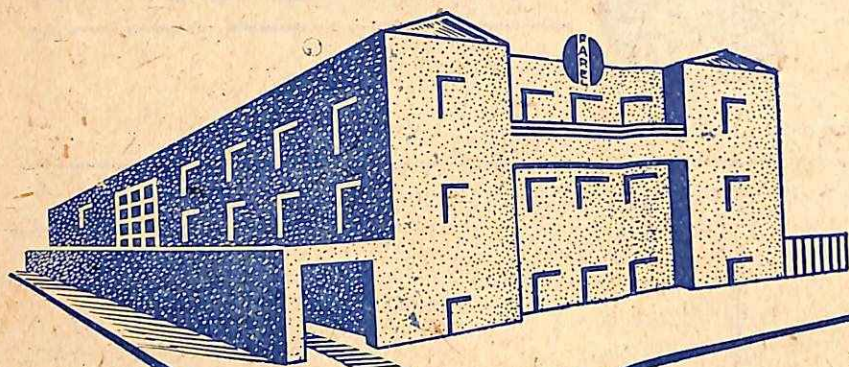
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ: ΑΛΚΑΙΟΥ 1-3
(ΓΕΓΡΑ ΟΔΟΥ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ - ΗΛΥΣΙΑ)
ΤΗΛΕΦ. 70-401
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ & ΓΡΑΦΕΙΑ
ΟΔ. ΙΩΝΟΣ 10
ΤΗΛΕΦ. 51-181

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΕΝΘΕΣ)ΚΗΤΗΡΑΙΣΤΟΛΕΟΥΣ 5
ΤΗΛΕΦ. 30-87
Ανταποκρίται εις τὰς περισσότερας πό-
λεις του εσωτερικού

Μικτή Θεραπεία διά τῆς:
Bismodoquine

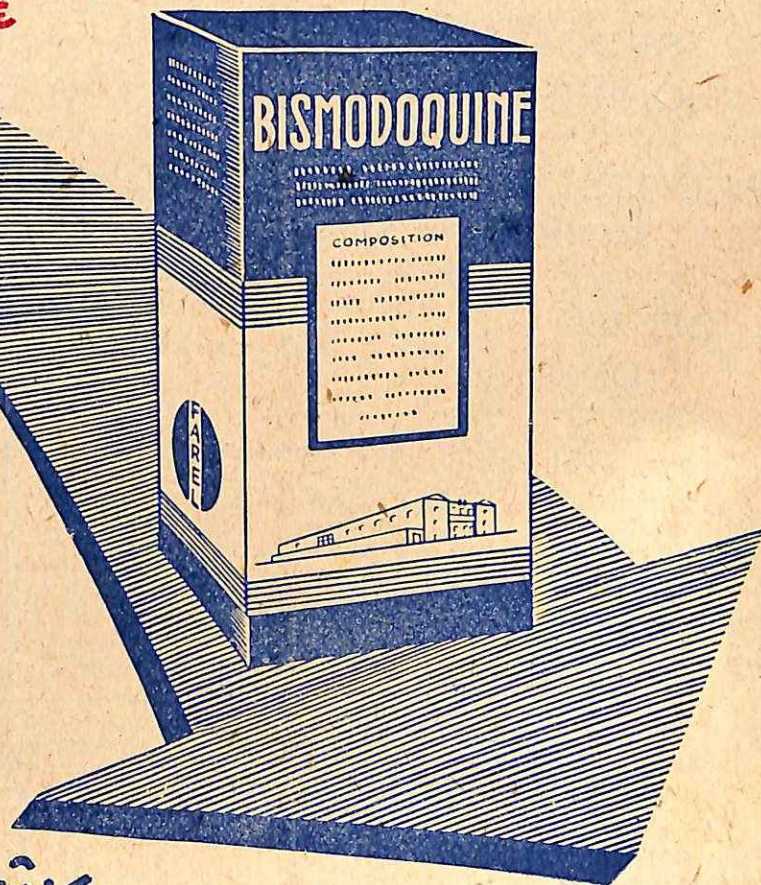
Ενδοκρινολόγος: ΔΙΟΔΟΚΟΥΙΝΗ, ΕΜΕΤΙΝΗ, ΒΙΣΜΟΥΤΗ
παρουσία απορροφητικῶν φαρμάκων.

ΕΚΚΛΟΦΗ ΡΟΕ ΕΙΣ COMPRIME

BISMODOQUINE

ΜΙΚΤΗ Θεραπεία
κατά τῶν
ἀμοιβαδῶσεων καί
τῶν πάσης φύσεως
ἐντερικῶν διαταραχῶν.

Μὲ βάσιν τὴν DI-iodoquine
σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν ρίζαν
ἱπεκακουάνας παρουσία ἀ-
πορροφητικῶν φαρμά-
κων ἐπιτυγχάνει ἄμεσα
ἀποτελέσματα.